

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

56. aastakäik

7. september 2013

Teatis nr	Sisukord	Lehekülg
-----------	----------	----------

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2013/C 260/01	Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 252, 31.8.2013	1
---------------	--	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2013/C 260/02	Liidetud kohtuasjad C-584/10, C-593/10 ja C-595/10 P: Euroopa Kohtu (Suurkoda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon (C-584/10 P), Euroopa Liidu Nõukogu (C-593/10 P), Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (C-595/10 P) <i>versus</i> Yassin Abdullah Kadi, Prantsuse Vabariik (Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) — Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud teatud isikute ja üksuste vastu suunatud piirangud — Määrus (EÜ) nr 881/2002 — Sellise isiku rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine, kes on kantud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni organi koostatud loetellu — Selle isiku nime kandmine määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisas sisalduvasse loetellu — Tühistamishagi — Põhiõigused — Kaitseõigused — Tõhusa kohtuliku kaitse põhimõte — Proportsionaalsuse põhimõte — Õigus omandi kaitsele — Põhjendamiskohustus)	2
---------------	---	---

ET

Hind:
4 EUR

(Jätub pöördel)

2013/C 260/03	Kohtuasi C-201/11 P: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Union des associations européennes de football (UEFA) versus Euroopa Komisjon, Belgia Kuningriik, Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (Apellatsioonkaebus — Telinghääling — Direktiiv 89/552/EMÜ — Artikkel 3a — Ühendkuningriigi meetmed seoses selle liikmesriigi ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmustega — Euroopa meistrivõistlused jalgpallis — Otsus, millega need meetmed tunnistatakse liidu õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 49 ja 86 — Omandiõigus) 3	3
2013/C 260/04	Kohtuasi C-204/11 P: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Fédération Internationale de Football Association versus Euroopa Komisjon, Belgia Kuningriik, Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (Apellatsioonkaebus — Telinghääling — Direktiiv 89/552/EMÜ — Artikkel 3a — Ühendkuningriigi meetmed seoses selle liikmesriigi ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmustega — Euroopa meistrivõistlused jalgpallis — Otsus, millega need meetmed tunnistatakse liidu õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 49 ja 86 — Omandiõigus) 3	3
2013/C 260/05	Kohtuasi C-205/11 P: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Fédération internationale de football association (FIFA) versus Euroopa Komisjon, Belgia Kuningriik, Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (Apellatsioonkaebus — Telinghääling — Direktiiv 89/552/EMÜ — Artikkel 3a — Ühendkuningriigi meetmed seoses selle liikmesriigi ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmustega — Euroopa meistrivõistlused jalgpallis — Otsus, millega need meetmed tunnistatakse liidu õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 49 ja 86 — Omandiõigus) 4	4
2013/C 260/06	Liidetud kohtuasjad C-210/11 ja C-211/11: Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus — Belgia) — Belgia riik versus Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11) (Eelotsusetaotlus — Kuues käibemaksudirektiiv — Artikli 6 lõike 2 esimese lõigu punkt a ja artikli 13 B osa punkt b — Mahaarvamisoigus — Juhatuse liikmetele osaliselt isiklikuks kasutamiseks antud juriidilise isiku põhivara — Üüri rahas maksmise puudumine, kuid mitterahalise hüve arvesse võtmine tulumaksu arvutamise) 4	4
2013/C 260/07	Kohtuasi C-261/11: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Taani Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Asutamisvabadus — ETL artikkel 49 — EMP lepingu artikkel 31 — Piirangud — Maksuõigusnormid — Vara ülekandmine teise liikmesriiki — Varjatud kapitalikasumi vahetu maksustamine) 5	5
2013/C 260/08	Kohtuasi C-313/11: Euroopa Kohtu (viies koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Määrus (EÜ) nr 1829/2003 — Sööt — Geneetiliselt muundatud toit — Tootmine, turuleviimine või kasutamine — Veel jõustumata siseriiklik keeld) 5	5
2013/C 260/09	Kohtuasi C-414/11: Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Polymeles Protodikeio Athinon eelotsusetaotlus — Kreeka) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH versus DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon (Ühine kaubanduspoliitika — ETL artikkel 207 — Intellektuaalomandi kaubandusaspetsid — Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspetside leping (TRIPS-leping) — Artikkel 27 — Patendi objekt — Artikkel 70 — Olemasolevate objektide kaitse) 6	6
2013/C 260/10	Kohtuasi C-426/11: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Supreme Court of the United Kingdomi eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — Mark Alemo-Herron jt versus Parkwood Leisure Ltd (Ettevõtete üleminek — Direktiiv 2001/23/EÜ — Töötajate õiguste kaitse — Võõrandaja ja töötaja suhtes ülemineku ajal kohaldatav kollektiivleping) 6	6

2013/C 260/11	Kohtuasi C-499/11 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Kartellikokkulepped — Butadieenkaitsuki ja emulsioonpolümeerisatsiooni teel toodetud stüreen-butadieenkaitsuki turg — Sihthindade kindlaksmääramine, klientide jagamine nende ebaausat ülevõtmist keelavate lepingute abil ja äriteabe vahetamine — Rikkumise süüks panemine — Komisjoni kaalutusõigus — Hoiatava eesmärgiga kordaja — Võrdne kohtlemine)	7
2013/C 260/12	Kohtuasi C-501/11 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH versus Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus — Kartellikokkulepped — Liftide ja eskalaatorite paigaldamise ja hooldamise turg — Emaettevõtja vastutus kartelliõiguse rikkumiste eest, mille on toime pannud tema tütaretevõtja — Valdusühing — Ettevõtjasisene vastavusse viimise programm (Compliance — Programme) — Põhiõigused — Õigusriigi põhimõtted määratud trahvide kindlaksmääramisel — Võimude lahusus, seaduslikkuse, tagasiulatava jõu puudumise, õiguspärase ootuse kaitse ja süülise vastutuse põhimõtted — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 23 lõige 2 — Kehtivus — Komisjoni 1998. aasta suuniste seaduslikkus)	7
2013/C 260/13	Kohtuasi C-515/11: Euroopa Kohtu (teine koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Verwaltungsgericht Berlini eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Deutsche Umwelthilfe eV versus Saksamaa Liitvabariik (Avalikkuse juurdepääs keskkonnateabele — Direktiiv 2003/4/EÜ — Liikmesriikide võimalus välistada selles direktiivis sätestatud „riigiasutuse“ mõiste seast seadusandlikud organid — Piirid)	8
2013/C 260/14	Kohtuasi C-520/11: Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Otsus 2009/726/EL — Täitmata jätmine — Piima ja piimatoodete import — Päritolu — Ettevõtted, kus on spongioosse entsefalopaatia juhtumi tekkimise oht — Siseriiklikud keelavad meetmed)	8
2013/C 260/15	Liidetud kohtuasjad C-523/11 ja C-585/11: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Verwaltungsgericht Hannoveri, Verwaltungsgericht Karlsruhe eelotsusetaotlused — Saksamaa) — Laurence Prinz versus Region Hannover (C-523/11) ja Philipp Seeberger versus Studentenwerk Heidelberg (C-585/11) (Liidu kodakondsus — ETL artiklid 20 ja 21 — Vaba liikumise ja elamise õigus — Õppetootus, mida antakse liikmesriigi kodanikule õppimiseks teises liikmesriigis — Kohustus elada vähemalt kolm aastat enne õpingute algust päritoluliikmesriigis)	9
2013/C 260/16	Kohtuasi C-621/11 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, varem New Yorker SHK Jeans GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE (Apellatsioonkaebus — Ühenduse sõnamärgi FISHBONE taotlus — Vastulausemenetlus — Varasem siseriiklik kujutismärk FISHBONE BEACHWEAR — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Nende täiendavate tõenditega arvestamine, mida ei esitatud määratud tähtaja jooksul — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 42 lõiked 2 ja 3 ning artikli 76 lõige 2 — Määrus (EÜ) nr 2868/95 — Eeskirja 22 lõige 2)	9
2013/C 260/17	Kohtuasi C-6/12: Euroopa Kohtu (viies koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus — Soome) — P Oy (Riigiabi — ETL artiklid 107 ja 108 — „Valikulisuse“ tingimus — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artikli 1 punkti b alapunkt i — Olemasolev abi — Siseriiklikud õigusnormid ettevõtte tulumaksu valdkonnas — Tekkinud kahjumi mahaarvamisele kuulumine — Mahaarvamisele mittekuulumine omaniku vahetumise korral — Erandite lubamine — Maksuhalduri kaalutusõigus)	10

2013/C 260/18	Kohtuasi C-26/12: Euroopa Kohtu (neljas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Gerechtshof te Leeuwarden'i — Madalmaad eelotsusetaotlus) — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand versus Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen (Käibemaks — Kuues direktiiv 77/388/EMÜ — Artikkel 17 ja artikli 13 B osa punkti d alapunkt 6 — Maksuvabastus — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Pensionifondid — Mõiste „eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamine”) 10	10
2013/C 260/19	Kohtuasi C-78/12: Euroopa Kohtu (teine koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad eelotsusetaotlus — Bulgaaria) — „Evita-K” EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktiiv 2006/112/EÜ — Ühine käibemaksusüsteem — Kaubatarne — Mõiste — Mahaarvamisosigus — Keeldumine — Maksustatava tehingu tegelik toimumine — Määrus (EÜ) nr 1760/2000 — Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem — Kõrvamärgid) 11	11
2013/C 260/20	Kohtuasi C-99/12: Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Tribunal de première instance de Bruxelles'i eelotsusetaotlus — Belgia) — Eurofit SA versus Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) (Eelotsusetaotlus — Põllumajandus — Ühine turukorraldus — Määrus (EMÜ) nr 3665/87 — Eksporditoetused — Eksporditava kauba kõrvalesuunamine — Eksporditaja tagasimaksuskohustus — Pädevate asutuste poolt teabe esitamata jätmise sellise lepingupartneri usaldusväärsuse kohta, kel lasub pettusekahtlus — Väärmatu jõud — Puudumine) 12	12
2013/C 260/21	Kohtuasi C-124/12: Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Administrativen sad Plovdivi eelotsusetaotlus — Bulgaaria) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 168 punkt a ja artikkel 176 — Mahaarvamisosigus — Töötajatele mõeldud kaupade soetamise ja teenuste osutamise seotud kulud — Mahaarvamisosigust taotlevale maksukohustuslasele vahendatud töötajad, kelle on tööle võtnud teine maksukohustuslane) 12	12
2013/C 260/22	Kohtuasi C-136/12: Euroopa Kohtu (neljas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus — Itaalia) — Consiglio Nazionale dei Geologi versus Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato ja Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato versus Consiglio Nazionale dei Geologi (ELTL artikli 267 kolmas lõik — Kõrgeima astme kohtu eelotsusetaotluse esitamise kohustuse ulatus — ELTL artikkel 101 — Kutseühingu eetikakoodeks, milles keelatakse kasutada tariife, mis ei vasta kutseala väärikusele) 13	13
2013/C 260/23	Kohtuasi C-147/12: Euroopa Kohtu (viies koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Hovrätten för Nedre Norrlandi eelotsusetaotlus — Rootsi) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB versus Frank Koot, Evergreen Investments AB (Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Pädev kohus — Valikuline kohtualluvus „lepingutega seotud asjades” ja «lepinguvälise kahju puhul») 14	14
2013/C 260/24	Kohtuasi C-211/12: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Corte di Appello di Roma (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Martini SpA versus Ministero delle Attività Produttive (Põllumajandus — Impordilitsentside süsteem — Määrus (EÜ) nr 1291/2000 — Artikli 35 lõike 4 punkt c — Impordilitsentsi väljastamise taotlemisel esitatud tagatised — Impordilitsents — Litsentsi kasutamise tõendi hilinenud esitamine — Sanktsioon — Tagastamata jäetava summa arvutamine — Määrus (EÜ) nr 958/2003 — Tariifikvoodid) 14	14

2013/C 260/25	Liidetud kohtuasjad C-228/12–C-232/12 ja C-254/12–C-258/12: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlused — Itaalia) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 ja C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 ja C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 ja C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 ja C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12) versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12–C-232/12, C-257/12 ja C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 ja C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12) (Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/20/EÜ — Artikkel 12 — Asjaomase sektori ettevõtjatele kohaldatavad haldustasud — Siseriiklikud õigusnormid, millega elektroonilise side operaatoritele kehtestatakse maks riigi reguleerivate asutuste tegevuskulude katmiseks arvutamise)	15
2013/C 260/26	Kohtuasi C-234/12: Euroopa Kohtu (teine koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus — Itaalia) — Sky Italia Srl versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Telinghääling — Direktiiv 2010/13/EL — Artikli 4 lõige 1 ja artikli 23 lõige 1 — Reklaamilõigud — Siseriiklik säte, mis näeb tasu eest levitatava teleringhäälingu organisatsioonidele ette väiksema telereklaami edastamisaja ülempiiri kui tasuta levitatava teleringhäälingu organisatsioonidele — Võrdne kohtlemine — Teenuste osutamise vabadus)	16
2013/C 260/27	Kohtuasi C-252/12: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Ühendkuningriigi eelotsusetaotlus) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd versus Ada Stores Ltd (Kaubamärgid — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõike 1 punktid b ja c, artikli 15 lõige 1 ja artikli 51 lõike 1 punkt a — Kehtetuks tunnistamise põhjused — Mõiste „tegelik kasutamine” — Kaubamärk, mida kasutatakse koos teise kaubamärgiga või mitmeosalise kaubamärgi osana — Värv või värvikombinatsioon, millega kaubamärki kasutatakse — Maine)	16
2013/C 260/28	Kohtuasi C-265/12: Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Brussel, Belgia) — Citroën Belux NV versus Federatie voor Verzekeringen Financiële Tussenpersonen (FvF) (ELTL artikkel 56 — Teenuste osutamise vabadus — Direktiiv 2005/29/EÜ — Ebaausad kaubandustavad — Tarbijakaitse — Vähemalt üht finantsteenust sisaldavad seotud pakkumised — Keeld — Erandid)	17
2013/C 260/29	Kohtuasi C-299/12: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi — Tšehhi Vabariik eelotsusetaotlus) — Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. versus Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (Tarbijakaitse — Määrus (EÜ) nr 1924/2006 — Toidu kohta esitatavad toitumis- ja tervisealased väited — Artikli 2 lõike 2 punkt 6 — Mõiste „haigestumissohu vähendamise väide” — Artikli 28 lõige 2 — Kaubamärke või marginimetusi kandvad tooted — Üleminekumeetmed)	17
2013/C 260/30	Kohtuasi C-315/12: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Højestereti eelotsusetaotlus — Taani) — Metro Cash & Carry Danmark ApS versus Skatteministeriet (Aktsiis — Direktiiv 92/12/EMÜ — Artiklid 7 — 9 — Direktiiv 2008/118/EÜ — Artiklid 32–34 — Aktsiisikauba ühendusesisene liikumine — Määrus (EMÜ) nr 3649/92 — Artiklid 1 ja 4 — Lihtsustatud saatedokument — 1. eksemplar — „Cash & carry” tegevus — Ühes liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatud kaup, mida hoitakse teises liikmesriigis kaubanduslikul eesmärgil, või kaup, mille eraisikud on omandanud enda tarbeks ja mida nad veavad ise — Piiritusjoogid — Kaubasaatjal kontrollimise kohustuse puudumine)	18

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2013/C 260/31	Kohtuasi C-412/12: Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Küprose Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/31/EÜ — Jäätmete ladustamine — Kasutamine ilma vastavusse viimise kavata — Sulgemise kohustus)	19
2013/C 260/32	Arvamus 2/13: Arvamuse taotlus, mille on ELTL artikli 218 lõike 11 alusel esitanud Euroopa Komisjon	19
2013/C 260/33	Kohtuasi C-250/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksamaa) 7. mail 2013 — Birgit Wagener <i>versus</i> Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen	19
2013/C 260/34	Kohtuasi C-259/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 13. mail 2013 — Elena Recinto-Pfingsten <i>versus</i> Swiss International Air Lines AG	20
2013/C 260/35	Kohtuasi C-282/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 24. mail 2013 — T-Mobile Austria GmbH <i>versus</i> Telekom-Control-Kommission	21
2013/C 260/36	Kohtuasi C-297/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgerichts München (Saksamaa) 29. mail 2013 — Data I/O GmbH <i>versus</i> Hauptzollamt München	21
2013/C 260/37	Kohtuasi C-310/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 6. juunil 2013 — Novo Nordisk Pharma GmbH <i>versus</i> Corinna Silber	21
2013/C 260/38	Kohtuasi C-319/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Thüringer Oberlandesgericht (Saksamaa) 11. juunil 2013 — Udo Rätzke <i>versus</i> S+K Handels GmbH	22
2013/C 260/39	Kohtuasi C-324/13 P: Fercal — Consultadoria e Serviços L. ^{da} 14. juunil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 10. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-360/11: Fercal — Consultadoria e Serviços <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)	22
2013/C 260/40	Kohtuasi C-331/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Sibiu (Rumeenia) 18. juunil 2013 — Ilie Nicolae Nicula <i>versus</i> Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu ja Administrația Fondului pentru Mediu	23
2013/C 260/41	Kohtuasi C-334/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 19. juunil 2013 — Nordex Food A/S <i>versus</i> Hauptzollamt Hamburg-Jonas	23
2013/C 260/42	Kohtuasi C-335/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Scottish Land Court (Ühendkuningriik) 18. juunil 2013 — Robin John Feakins <i>versus</i> The Scottish Ministers	24
2013/C 260/43	Kohtuasi C-336/13 P: Euroopa Komisjoni 19. juunil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 10. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-671/11: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH <i>versus</i> Euroopa Komisjon	25
2013/C 260/44	Kohtuasi C-341/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 24. juunil 2013 — Cruz & Companhia L. ^{da} <i>versus</i> Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)	25

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2013/C 260/45	Kohtuasi C-343/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud 24. juunil 2013 Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugal) — Modelo Continente Hipermercados SA versus Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)	26
2013/C 260/46	Kohtuasi C-344/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione tributaria provinciale di Roma (Itaalia) 24. juunil 2013 — Cristiano Blanco versus Agenzia delle Entrate	26
2013/C 260/47	Kohtuasi C-345/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 24. juunil 2013 — Karen Millen Fashions Ltd versus Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd	26
2013/C 260/48	Kohtuasi C-351/13: 25. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik	27
2013/C 260/49	Kohtuasi C-355/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Itaalia) 27. juunil 2013 — Umbra Packaging srl versus Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia	27
2013/C 260/50	Kohtuasi C-360/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of the United Kingdom 27. juunil 2013 — Public Relations Consultants Association Ltd versus The Newspaper Licensing Agency Ltd jt	28
2013/C 260/51	Kohtuasi C-361/13: 26. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Slovaki Vabariik	28
2013/C 260/52	Kohtuasi C-362/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. juunil 2013 — Maurizio Fiamingo versus Rete Ferroviaria Italiana SpA	29
2013/C 260/53	Kohtuasi C-363/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. juunil 2013 — Leonardo Zappalà versus Rete Ferroviaria Italiana SpA	29
2013/C 260/54	Kohtuasi C-364/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice (Chancery Division) (Ühendkuningriik) 28. juunil 2013 — International Stem Cell Corporation versus Comptroller General of Patents	30
2013/C 260/55	Kohtuasi C-366/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 1. juulil 2013 — Profit Investment SIM SpA, in liquidazione versus Stefano Ossi ja Commerzbank AG	30
2013/C 260/56	Kohtuasi C-367/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione tributaria provinciale di Roma (Itaalia) 1. juulil 2013 — Pier Paolo Fabretti versus Agenzia delle Entrate	30
2013/C 260/57	Kohtuasi C-369/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Madalmaad) 1. juulil 2013 — kriminaalasi süüdistuses N.F. Gieleni jt vastu	31
2013/C 260/58	Kohtuasi C-378/13: 2. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik	31

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2013/C 260/59	Kohtuasi C-379/13 P: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) 3. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-51/11: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) versus komisjon	32
2013/C 260/60	Kohtuasi C-380/13 P: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) 3. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-52/11: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) versus komisjon	33
2013/C 260/61	Kohtuasi C-381/13 P: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) 3. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-53/11: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) versus komisjon	33
2013/C 260/62	Kohtuasi C-383/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 5. juulil 2013 — M. G., N. R., jt versus Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	34
2013/C 260/63	Kohtuasi C-386/13: 5. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Küprose Vabariik	34
2013/C 260/64	Kohtuasi C-391/13 P: Kreeka Vabariigi 8. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 17. mai 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-294/11: Kreeka versus komisjon	35
2013/C 260/65	Kohtuasi C-392/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social de Barcelona (Hispaania) 9. juulil 2013 – Andrés Rabal Cañas versus Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial	36
2013/C 260/66	Kohtuasi C-394/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 11. juulil 2013 — Ministerstvo práce a sociálních věcí versus Mgr. K. B.	36
2013/C 260/67	Kohtuasi C-396/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satakunnan käräjäoikeus (Soome) 12. juulil 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry versus Elektrobudowa Spolka Akcyjna	37
2013/C 260/68	Kohtuasi C-405/13: 17. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Rumeenia	38
2013/C 260/69	Kohtuasi C-406/13: 17. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Rumeenia	39
2013/C 260/70	Kohtuasi C-411/13 P: Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 19. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. mai 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-249/11: Sanco versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Marsalman (kana kujutis)	39
2013/C 260/71	Kohtuasi C-429/13 P: Hispaania Kuningriigi 26. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 29. mai 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-384/10: Hispaania Kuningriik versus Euroopa Komisjon	40

Üldkohus

2013/C 260/72	Kohtuasi T-589/10: Üldkohtu 4. juuli 2013. aasta määrus — Just Music Fernsehbetrieb <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — France Télécom (Jukebox) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Varasema ühenduse kaubamärgi tühiseks tunnistamine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine) ...	41
2013/C 260/73	Kohtuasi T-414/11: Üldkohtu 8. juuli 2013. aasta määrus — Nutrichem Diät + Pharma <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Gervais Danone (Active) (Ühenduse kaubamärk — Vastulause — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	41
2013/C 260/74	Kohtuasi T-309/12 R: Üldkohtu presidendi 5. juuli 2013. aasta määrus — Zweckverband Tierkörperbeseitigung <i>versus</i> komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik-õiguslikule ühingule tasude maksmine — Riigiabi — Kohustus nõuda tagasi summad — Taotlus kohaldamise peatamiseks — Kiireloomulisus)	42
2013/C 260/75	Kohtuasi T-336/13 R: Üldkohtu presidendi 17. juulil 2013 määrus — Borghezio <i>versus</i> Euroopa Parlament (Ajutiste meetmete kohaldamine — Euroopa Parlament — Otsus, millega poliitik arvatakse fraktsioonist välja — Täitmise peatamise taotlus — Põhihagi ilmselge vastuvõetamatus — Taotluse vastuvõetamatus — Kiireloomulisuse puudumine)	42
2013/C 260/76	Kohtuasi T-341/13: 27. juunil 2013 esitatud hagi — Groupe Léa Nature <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Debonaire Trading (SO'BiO étic)	42
2013/C 260/77	Kohtuasi T-344/13: 28. juunil 2013 esitatud hagi — Out of the blue <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Dubois jt (FUNNY BANDS)	43
2013/C 260/78	Kohtuasi T-354/13: 4. juulil 2013 esitatud hagi — Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks <i>versus</i> komisjon	43
2013/C 260/79	Kohtuasi T-355/13: 4. juulil 2013 esitatud hagi — easyJet Airline <i>versus</i> komisjon	44
2013/C 260/80	Kohtuasi T-357/13: 5. juulil 2013 esitatud hagi — European Space Imaging <i>versus</i> komisjon	44
2013/C 260/81	Kohtuasi T-360/13: 8. juulil 2013 esitatud hagi — VECCO jt. <i>versus</i> komisjon	45
2013/C 260/82	Kohtuasi T-361/13: 9. juulil 2013 esitatud hagi — Menelaus <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Garcia Mahiques (VIGOR)	46
2013/C 260/83	Kohtuasi T-364/13: 12. juulil 2013 esitatud hagi — Mocek ja Wenta <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Lacoste (KAJMAN)	46
2013/C 260/84	Kohtuasi T-367/13: 15. juulil 2013 esitatud hagi — Poola Vabariik <i>versus</i> Euroopa Komisjon	47
2013/C 260/85	Kohtuasi T-368/13: 16. juulil 2013 esitatud hagi — Boehringer Ingelheim International <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet	48

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2013/C 260/86	Kohtuasi T-376/13: 18. juulil 2013 esitatud hagi — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig Holstein <i>versus</i> EKP	48
2013/C 260/87	Kohtuasi T-377/13: 17. juulil 2013 esitatud hagi — ultra air <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)	49
2013/C 260/88	Kohtuasi T-378/13: 23. juulil 2013 esitatud hagi — Apple and Pear Australia ja Star Fruits Diffusion <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Carolus C. (English pink)	49
2013/C 260/89	Kohtuasi T-379/13: 22. juulil 2013 esitatud hagi — Innovation First <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (NANO)	50
2013/C 260/90	Kohtuasi T-384/13: 26. juulil 2013 esitatud hagi — Intermark <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (RIENERGY Cola)	50
2013/C 260/91	Kohtuasi T-352/08: Üldkohtu 12. juuli 2013. aasta määrus — Pannon Hőerőmű <i>versus</i> komisjon ...	51
2013/C 260/92	Liidetud kohtuasjad T-148/10 ja T-149/10: Üldkohtu 5. juuli 2013. aasta määrus — SK Hynix <i>versus</i> komisjon	51

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA
ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

*(2013/C 260/01)***Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas**

ELT C 252, 31.8.2013

Eelmised väljaanded

ELT C 245, 24.8.2013

ELT C 233, 10.8.2013

ELT C 226, 3.8.2013

ELT C 215, 27.7.2013

ELT C 207, 20.7.2013

ELT C 189, 29.6.2013

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (Suurkoda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon (C-584/10 P), Euroopa Liidu Nõukogu (C-593/10 P), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (C-595/10 P) versus Yassin Abdullah Kadi, Prantsuse Vabariik

(Liidetud kohtuasjad C-584/10, C-593/10 ja C-595/10 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) — Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud teatud isikute ja üksuste vastu suunatud piirangud — Määrus (EÜ) nr 881/2002 — Sellise isiku rahaliste vahendite ja majandusressursside külmumine, kes on kantud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni organi koostatud loetellu — Selle isiku nime kandmine määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisas sisalduvasse loetellu — Tühistamishagi — Põhiõigused — Kaitseõigused — Tõhusa kohtuliku kaitse põhimõte — Proportsionaalsuse põhimõte — Õigus omandi kaitsele — Põhjendamiskohustus)

(2013/C 260/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Euroopa Komisjon (C-584/10 P) (esindajad: esindajad P. Hetsch ja S. Boelaert, E. Paasivirta ja M. Konstantinidis, hiljem L. Gussetti ja S. Boelaert, E. Paasivirta ja M. Konstantinidis), Euroopa Liidu Nõukogu (C-593/10 P) (esindajad: M. Bishop, E. Finnegan ja R. Szostak), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (C-595/10 P) (esindajad: alguses E. Jenkinson, hiljem S. Behzadi-Spencer, keda abistavad QC J. Wallace, QC D. Beard ja barrister M. Wood)

Teised menetlusosalised: Yassin Abdullah Kadi (esindajad: QC D. Vaughan, QC V. Lowe, SC J. Crawford, barrister M. Lester ja barrister P. Eeckhout, solicitor G. Martin ja solicitor C. Murphy), Prantsuse Vabariik (esindajad: E. Belliard, G. De Bergues, D. Colas, A. Adam ja E. Ranaivoson)

Menetlusse astujad apellatsioonmenetluses (kohtuasjas C-584/10 P ja C-595/10 P) Euroopa Komisjoni ja Suurbritannia ja Põhja-Iiri

Ühendkuningriigi nõuete toetuseks: Bulgaaria Vabariik (esindajad: B. Zaimov ja T. Ivanov, E. Petranova), Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistab *avvocato dello Stato* M. Fiorilli), Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindaja: C. Schiltz), Ungari (esindajad: M. Fehér, K. Szijjártó ja K. Molnár), Madalmaade Kuningriik (esindajad: C. Wissels ja M. Bulterman), Slovaki Vabariik (esindajad: B. Ricziová), Soome Vabariik (esindaja: H. Leppo)

Menetlusse astujad apellatsioonmenetluses (kohtuasjas C-593/10 P) nõukogu ja Euroopa Liidu nõuete toetuseks: Bulgaaria Vabariik (esindajad: B. Zaimov ja T. Ivanov, E. Petranova), Tsehhi Vabariik (esindajad: K. Najmanová, E. Ruffer, M. Smolek ja D. Hadroušek), Taani Vabariik (esindaja: L. Volck Madsen), Iirimaa (esindajad: alguses D. O'Hagan, hiljeme E. Creedon, keda abistab BL N. Travers ja solicitor P. Benson), Hispaania Kuningriik (esindajad: M. Muñoz Pérez ja N. Díaz Abad), Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistab *avvocato dello Stato* M. Fiorilli), Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindaja: C. Schiltz), Ungari (esindajad: M. Fehér, K. Szijjártó ja K. Molnár), Madalmaade Kuningriik (esindajad: C. Wissels ja M. Bulterman), Austria Vabariik (esindaja: C. Pesendorfer), Slovaki Vabariik (esindajad: B. Ricziová), Soome Vabariik (esindaja: H. Leppo)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 30. septembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-85/09: Kadi vs. komisjon, milles Üldkohus rahuldab hagi, millega taotleti komisjoni 28. novembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1190/2008, millega muudetakse 101. korda nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud (ELT L 322, lk 25), tühistamist osas, milles hageja on kantud nende isikute, rühmituste ja üksuste loetellu, kelle suhtes need sätted on kohaldatavad

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt, Euroopa Liidu Nõukogult ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigilt.

3. Bulgaaria Vabariik, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Iirimaa, Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Itaalia Vabariik, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Ungari, Madalmaade Kuningriik, Austria Vabariik, Slovaki Vabariik ja Soome Vabariik kannavad oma kohtukulud ise.

(¹) ELT C 72, 5.3.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Union des associations européennes de football (UEFA) versus Euroopa Komisjon, Belgia Kuningriik, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-201/11 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Teleringhääling — Direktiiv 89/552/EMÜ — Artikkel 3a — Ühendkuningriigi meetmed seoses selle liikmesriigi ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmustega — Euroopa meistrivõistlused jalgpallis — Otsus, millega need meetmed tunnistatakse liidu õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 49 ja 86 — Omandiõigus)

(2013/C 260/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Union des associations européennes de football (UEFA) (esindajad: D. Anderson, QC, ja barrister D. Piccinin, solicitor B. Keane ja solicitor T. McQuail volituse alusel)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Montaguti, N. Yerrell ja A. Dawes, keda abistas barrister M. Gray), Belgia Kuningriik, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: L. Seeboruth ja J. Beeko, keda abistas barrister T. de la Mare)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 17. veebruari 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-55/08: UEFA vs. Euroopa Komisjon, millega jäeti rahuldamata hagi, milles nõuti, et tühistataks komisjoni 16. oktoobri 2007. aasta otsus 2007/730/EÜ Ühendkuningriigi poolt nõukogu direktiivi 89/552/EMÜ (teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) artikli 3a lõike 1 kohaselt võetud meetmete ühenduse õigusega kooskõlas olevaks tunnistamise kohta (ELT L 295, lk 12)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Union des associations européennes de football'ilt (UEFA).

(¹) ELT C 204, 9.7.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Fédération Internationale de Football Association versus Euroopa Komisjon, Belgia Kuningriik, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-204/11 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Teleringhääling — Direktiiv 89/552/EMÜ — Artikkel 3a — Ühendkuningriigi meetmed seoses selle liikmesriigi ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmustega — Euroopa meistrivõistlused jalgpallis — Otsus, millega need meetmed tunnistatakse liidu õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 49 ja 86 — Omandiõigus)

(2013/C 260/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (esindajad: advokaadid A. Barav ja D. Reymond)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Montaguti, N. Yerrell ja A. Dawes, keda abistas barrister M. Gray), Belgia Kuningriik (esindajad: C. Pochet ja M. J.-C. Halleux, keda abistasid advocaat A. Joachimowicz ja advocaat J. Stuyck), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: S. Ossowski ja J. Beeko, keda abistas barrister T. de la Mare, QC)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 17. veebruari 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-385/07: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) vs. Euroopa Komisjon, millega jäeti rahuldamata hagi komisjoni 25. juuni 2007. aasta otsuse 2007/479/EÜ peale, millega tunnistatakse ühenduse õigusega kooskõlas olevaks Belgia poolt nõukogu direktiivi 89/552/EMÜ (teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) artikli 3a lõike 1 kohaselt võetud meetmed (ELT L 180, lk 24)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Fédération internationale de football association'ilt (FIFA).

(¹) ELT C 232, 6.8.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Fédération internationale de football association (FIFA) versus Euroopa Komisjon, Belgia Kuningriik, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-205/11 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Teleringhääling — Direktiiv 89/552/EMÜ — Artikkel 3a — Ühendkuningriigi meetmed seoses selle liikmesriigi ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmustega — Euroopa meistriõigused jalgpallis — Otsus, millega need meetmed tunnistatakse liidu õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 49 ja 86 — Omandiõigus)

(2013/C 260/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Fédération internationale de football association (FIFA) (esindajad: A. Barav ja D. Reymond)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Montaguti, N. Yerrell ja A. Dawes, keda abistas barrister M. Gray), Belgia Kuningriik (esindajad: C. Pochet ja M. J.-C. Halleux, keda abistasid advokaat A. Joachimowicz ja advokaat J. Stuyck), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: S. Ossowski ja J. Beeko, keda abistas barrister T. de la Mare, QC)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 17. veebruari 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-68/08: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) vs. Euroopa Komisjon, millega jäeti rahuldamata hagi komisjoni 16. oktoobri 2007. aasta otsuse 2007/730/EÜ peale, millega tunnistatakse ühenduse õigusega kooskõlas olevaks Ühendkuningriigi poolt nõukogu direktiivi 89/552/EMÜ (teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) artikli 3a lõike 1 kohaselt võetud meetmed (ELT L 295, lk 12)

Resolutsioon

- Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
- Mõista kohtukulud välja Fédération internationale de football association-ilt (FIFA).

⁽¹⁾ ELT C 232, 6.8.2011.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus — Belgia) — Belgia riik versus Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

(Liidetud kohtuasjad C-210/11 ja C-211/11) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kuues käibemaksudirektiiv — Artikli 6 lõike 2 esimese lõigu punkt a ja artikli 13 B osa punkt b — Mahaarvamisõigus — Juhatuse liikmetele osaliselt isiklikuks kasutamiseks antud juriidilise isiku põhivara — Üüri rahas maksmise puudumine, kuid mitterahalise hüve arvesse võtmine tulumaksu arvutamise)

(2013/C 260/06)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Belgia riik

Kostjad: Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

Ese

Eelotsusetaotlus — Cour de cassation (Belgia) — Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 6 lõike 2 esimese lõigu punkti a ja artikli 13 B osa punkti b — Käibemaksuvabastus — Kinnisvaraga seotud teenuse osutamise mõiste — Ettevõtte vara hulka kuuluva kinnisasja osa kasutamine juhatus ja tema pere poolt isiklikuks tarbeks, mille eest ei maksta üüri rahas, kuid mis on käsitatav erisoodustusena — Mahaarvamisõiguse välistamine

Resolutsioon

- Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas, mida on muudetud nõukogu 10. aprilli 1995. aasta direktiiviga 95/7/EÜ, artikli 6 lõike 2 esimese lõigu punkti a ja artikli 13 B osa punkti b tuleb tõlgendada selliselt, et nendega on vastuolus see, kui juriidilisele isikule kuuluva kinnisasja osa selle juriidilise isiku juhatus liikme isiklikku kasutusse andmist — ilma et hüve saajatele oleks selle kinnisasja kasutamise eest ette nähtud rahalist üüri — käsitatakse selle direktiivi tähenduses maksust

vabastatud kinnisvara üürimisena, ning selles suhtes ei oma tähtsust asjaolu, et sellist kasutusse andmist peetakse siseriiklike tulumaksu reguleerivate normide tähenduses mitterahaliseks hüveks selle saajatele põhikirjast või töölepingust tulenevate ülesannete täitmise eest.

2. Kuuenda direktiivi 77/388, mida on muudetud direktiiviga 95/7, artikli 6 lõike 2 esimese lõigu punkti a ja artikli 13 B osa punkti b tuleb tõlgendada nii, et niisugusel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei ole asjaolu, et ettevõtte põhivahendite hulka kuuluva kogu hoone või selle osa selle ettevõtja juhatuse või nõukogu liikmete või osanike kasutusse andmisel on või ei ole otsene seos ettevõtte tegevusega, oluline selle määramisel, kas selline kasutusse andmine annab aluse neist normidest teises normis sätestatud käibemaksuvabastuseks.

(¹) ELT C 211, 16.7.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Taani Kuningriik

(Kohtuasi C-261/11) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Asutamisevabadus — ETLT artikkel 49 — EMP lepingu artikkel 31 — Piirangud — Maksuõigusnormid — Vara ülekandmine teise liikmesriiki — Varjatud kapitalikasumi vahetu maksustamine)

(2013/C 260/07)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja N. Fenger)

Kostja: Taani Kuningriik (esindajad: C. Vang et V. Pasternak Jørgensen)

Kostja toetuseks menetluse astujad: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: K. Petersen ja M. T. Henze), Hispaania Kuningriik (esindaja: A. Rubio González), Madalmaade Kuningriik (esindajad: C. Schillemans ja C. Wissels samuti M. J. Langer), Portugali Vabariik (esindaja: L. Inez Fernandes), Soome Vabariik (esindaja: M. Pere), Rootsi Kuningriik (esindajad: A. Falk ja U. Persson)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — ETLT artikli 49 ja EMP lepingu artikli 31 rikkumine — Maksuõigusnormid, mis näevad ette selliste äriühingute vahetu maksustamise, kes kannavad vara teise liikmesriiki, kuid ei kehtesta samasugust maksu riigi territooriumil tehtud vara ülekannetele

Resolutsioon

1. Kuna Taani Kuningriik kehtestas ja säilitas 7. detsembri 2010. aasta lovbekendtgørelse nr 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (seadus aktisasetside jt äriühingute maksustamise kohta) artikli 8 lõike 2, mis käsitleb äriühingute vara vahetut maksustamist, ja sellest tulenevalt ka 2. mai 1992. aasta maksustamise korra, mis näeb ette Taanis asutatud äriühingu varade teise Euroopa Liidu liikmesriiki või Euroopa Majanduspiirkonda kuuluvasse kolmandasse riiki tehtavate ülekannete vahetu maksustamise, siis ei ole Taani Kuningriik täitnud ETLT artiklist 49 ja EMP lepingu artiklist 31 tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Taani Kuningriigilt.

3. Saksamaa Liitvabariik, Hispaania Kuningriik, Madalmaade Kuningriik, Portugali Vabariik, soome Vabariik ja Rootsi Kuningriik kannavad oma kohtukulud ise.

(¹) ELT C 238, 13.8.2011.

Euroopa Kohtu (viies koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-313/11) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Määrus (EÜ) nr 1829/2003 — Sööt — Geneetiliselt muundatud toit — Tootmine, turuleviimine või kasutamine — Veel jõustumata siseriiklik keeld)

(2013/C 260/08)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Bianchi ja A. Szmytkowska)

Kostja: Poola Vabariik (esindaja: M. Szpunar)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1829/2003 geneetiliselt muundatud toidu ja sööda kohta (ELT L 268, lk 1; ELT erivaljaanne 13/32, lk 432) artikli 16 lõike 5 ja artiklite 19, 20 ning 34 rikkumine — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad igasuguse geneetiliselt muundatud sööda tootmise, turuleviimise või kasutamise

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

(¹) ELT C 252, 27.8.2011.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Polymeles Protodikeio Athinon eelotsusetaotlus — Kreeka) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH versus DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Kohtuasi C-414/11) (¹)

(Ühine kaubanduspoliitika — ELTL artikkel 207 — Intellektuaalomandi kaubandusaspektid — Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide leping (TRIPS-leping) — Artikkel 27 — Patendi objekt — Artikkel 70 — Olemasolevate objektide kaitse)

(2013/C 260/09)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Polymeles Protodikeio Athinon

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Kostja: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Ese

Eelotsusetaotlus — Polymeles Protodikeio Athinon — Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingule lisatud intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu („TRIPS-leping“) artiklite 27 ja 70 tõlgendamine (EÜT L 336, lk 214) — Ühenduse õigusesse ja liikmesriikide pädevusse kuuluvate valdkondade eristamine — Patentide valdkond — Keemia- ja farmaatsiatooted.

Resolutsioon

1. Marrakechis 15. aprillil 1994 alla kirjutatud ja Euroopa Ühenduse nimel tema pädevust puudutavas osas nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühen-

duse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitnepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voores (1986–1994), heaks kiidetud Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu lisas 1C oleva intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu artikkel 27 kuulub ühise kaubanduspoliitika valdkonda.

2. Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu artiklit 27 tuleb tõlgendada nii, et mõne ravimi toimeainest koosnevas farmaatsiatootes seisnev leiutus võib juhul, kui pole tehtud erandit kõnealuse artikli lõigete 2 ja 3 alusel, olla patendi objekt nimeetatud artikli lõikes 1 ette nähtud tingimustel.
3. Patent, mis on antud taotluse alusel, mis puudutab nii farmaatsiatootete valmistusmeetodit kui ka selles farmaatsiatootes kui sellises seisnevat leiutist, kuid mis anti üksnes asjaomasele valmistusmeetodile, ei saa sama lepingu artiklites 27 ja 70 esitatud eeskirjade alusel hõlmata selle lepingu jõustumisest alates selles farmaatsiatootes seisnevat leiutist.

(¹) ELT C 298, 8.10.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Supreme Court of the United Kingdomi eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — Mark Alemo-Herron jt versus Parkwood Leisure Ltd

(Kohtuasi C-426/11) (¹)

(Ettevõtete üleminek — Direktiiv 2001/23/EÜ — Töötajate õiguste kaitse — Võõrandaja ja töötaja suhtes ülemineku ajal kohaldatav kollektiivleping)

(2013/C 260/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Kostja: Parkwood Leisure Ltd

Ese

Eelotsusetaotlus — Supreme Court of the United Kingdom — Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 82, lk 16, ELT eriväljaanne 05/04, lk 98) artikli 3 tõlgendamine Euroopa Kohtu 12. märtsi 2001. aasta otsusest kohtuasjas C-499/04: Werhof lähtudes — Omandaja kohustuste ulatus säilitada töötajad, mis tulenevad võõrandaja ja töötaja suhtes ülemineku ajal kohaldatavast kollektiivlepingust

Resolutsioon

Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on keelatud liikmesriigil näha ettevõtte ülemineku korral ette võimalus tugineda omandaja vastu läbiräägitud ja pärast ettevõtte üleminekut vastu võetud kollektiivlepingutele viitavatele dünaamilistele lepingupunktile, kui omandajal puudub võimalus selliste pärast ettevõtte üleminekut sõlmistavate kollektiivlepingute läbirääkimismenetluses osaleda.

(¹) ELT C 311, 22.10.2011

Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-499/11 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Kartellikokkulepped — Butadieenkautšuki ja emulsioonpolümeerisatsiooni teel toodetud stüreen-butadieenkautšuki turg — Sihthindade kindlaksmääramine, klientide jagamine nende ebaausat ülevõtmist keelavate lepingute abil ja äriteabe vahetamine — Rikkumise süüüks panemine — Komisjoni kaalutusõigus — Hoiatava eesmärgiga kordaja — Võrdne kohtlemine)

(2013/C 260/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH (esindajad: Rechtsanwalt D. Schroeder, Rechtsanwalt T. Kuhn ja advokaat T. Graf)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Kellerbauer ja V. Bottka)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 13. juuli 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-42/07: Dow Chemical jt vs.

komisjon, millega Üldkohus jättis osaliselt rahuldamata nõude tühistada osaliselt komisjoni 29. novembri 2006. aasta otsus K(2006) 5700 (lõplik) [EÜ] asutamislepingu artiklis 81 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (juhtum COMP/F/38.638 — Butadieenkautšuk ja emulsioonpolümeerisatsiooni teel toodetud stüreen-butadieenkautšuk), mis puudutab kartellikokkulepet sihthindade määramise, klientide jagamise nende ebaausat ülevõtmist keelavate lepingute abil ja äriteabe vahetamise kohta, ning teise võimalusena esitatud nõude vähendada apellantidele määratud trahvi

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Komisjoni kantud kohtukulud välja The Dow Chemical Company'lt, Dow Deutschland Inc.'lt, Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH-lt ja Dow Europe GmbH-lt, kes ühtlasi kannavad ise enda kohtukulud.

(¹) ELT C 252, 27.8.2011.

Euroopa Kohtu (viies koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH versus Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-501/11 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Kartellikokkulepped — Liftide ja eskalaatorite paigaldamise ja hooldamise turg — Emaettevõtja vastutus kartelliõiguse rikkumiste eest, mille on toime pannud tema tütarettevõtja — Valdusihing — Ettevõtjasisene vastavusse viimise programm (Compliance — Programme) — Põhiõigused — Õigusriigi põhimõtted määratud trahvide kindlaksmääramisel — Võimude lahusus, seaduslikkuse, tagasiulatuva jõu puudumise, õiguspärase ootuse kaitse ja süüilise vastutuse põhimõtted — Määrus (EÜ) nr 1/2003 — Artikli 23 lõige 2 — Kehtivus — Komisjoni 1998. aasta suuniste seaduslikkus)

(2013/C 260/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH (esindajad: Rechtsanwalt R. Bechtold, Rechtsanwalt W. Bosch ja Prozessbevollmächtigter J. Schwarze)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Sauer ja C. Hödlmayr, keda abistas Rechtsanwalt A. Böhlke), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: F. Florindo Gijón ja M. Simm)

Ese

Apellatsioonkaebus, mis on esitatud Üldkohtu (kaheksas koda) 13. juuli 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-138/07: Schindler Holding jt vs. komisjon, millega Üldkohus jättis rahuldamata hagi, milles paluti tühistada komisjoni 21. veebruari 2007. aasta otsus K(2007) 512 (lõplik), mis käsitleb EÜ artikli 81 alusel algatatud menetlust (juhtum COMP/E-1/38.823 — Liftid ja eskalaatorid), ja mis puudutab kartelli liftide ja eskalaatorite paigaldamise ja hooldamise turul Belgias, Saksamaal, Luksemburgis ja Madalmaades, mille ese oli hankemenetluste manipuleerimine, turgude jagamine, hindade kindlaksmääramine, sellega seotud projektide ja lepingute omavahel jaotamine ja teabe vahetamine, ning teise võimalusena vähendada apellantidele määratud trahvi.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Komisjoni kohtukulud välja Schindler Holding Ltd'lt, Schindler Management AG-lt, Schindler SA-lt, Schindler Sàrl'lt, Schindler Liften BV-lt ja Schindler Deutschland Holding GmbH-lt ning jätta Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV ja Schindler Deutschland Holding GmbH kohtukulud nende endi kanda.
3. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 347, 26.11.2011.

Euroopa Kohtu (teine koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Verwaltungsgericht Berlini eelotsusetaotlus — Saksamaa — Deutsche Umwelthilfe eV versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-515/11) (¹)

(Avalikkuse juurdepääs keskkonnateabele — Direktiiv 2003/4/EÜ — Liikmesriikide võimalus välistada selles direktiivis sätestatud „riigiasutuse” mõiste seast seadusandlikud organid — Piirid)

(2013/C 260/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Deutsche Umwelthilfe eV

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgericht Berlin — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ

keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 41, lk 26; ELT eriväljaanne 15/07, lk 375) artikli 2 punkti 2 tõlgendamine — Ametiasutuste kohustus lubada igal taotlejal tutvuda nende valduses oleva keskkonnateabega — Siseriiklikud õigusnormid, millega on teabe andmise kohustusest vabastatud kõrgeima tasandi föderaalvõimu asutused, kui nad tegutsevad seadusandjana — Piirid, mis on kehtestatud liikmesriikide pädevusele välistada riigiasutuse mõiste seast direktiivi 2003/4 tähenduses seadusandlikud organid

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 2 punkti 2 teise lõigu esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et sättega liikmesriikidele antud võimalus mitte käsitada riigiasutustena, kes on kohustatud tegema nende valduses oleva või nende nimel hoitava keskkonnateabe kättesaadavaks, „asutusi ega institutsioone, kes tegutsevad [...] seadusandjana”, ei saa puudutada ministerrühme, kui nad tegutsevad ette nähtud volituse alusel töötavad välja ja võtavad vastu üldakte, mis on seadusest madalamal astmel.

(¹) ELT C 32, 4.2.2012.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-520/11) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Otsus 2009/726/EL — Täitmata jätmine — Piima ja piimatoodete import — Päritolu — Ettevõtted, kus on spongiosse entsefalopaatia juhtumi tekkimise oht — Siseriiklikud keelavad meetmed)

(2013/C 260/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Jimeno Fernández ja D. Bianchi)

Kostja: Prantsuse vabariik (esindajad: G. de Bergues ja S. Menez, samuti C. Candat ja R. Loosli-Surrans)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EL lepingu artikli 4 lõike 3 ja ETL artikli 288 rikkumine — Komisjoni 24. septembri 2009. aasta otsuse 2009/726/EL Prantsusmaa võetud ajutiste kaitsemeetmete kohta, mis käsitlevad nende territooriumile selliste piimatoodete toomist, mis pärinevad ettevõttest, kus on kinnitust leidnud klassikalise skreipi juhtum (ELT L 258, lk 27), täitmata jätmine.

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik jättis täitmata komisjoni 24. septembri 2009. aasta otsuse 2009/726/EL Prantsusmaa võetud ajutiste kaitsemeetmete kohta, mis käsitlevad nende territooriumile selliste piimatoodete toomist, mis pärinevad ettevõttest, kus on kinnitust leidnud klassikalise skreipi juhtum, on ta rikkunud EL lepingu artikli 4 lõiget 3 ja ELTL artiklit 288.
2. Mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

(¹) ELT C 362, 10.12.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe eelotsusetaotlused — Saksamaa) — Laurence Prinz versus Region Hannover (C-523/11) ja Philipp Seeberger versus Studentenwerk Heidelberg (C-585/11)

(Liidetud kohtuasjad C-523/11 ja C-585/11) (¹)

(Liidu kodakondsus — ELTL artiklid 20 ja 21 — Vaba liikumise ja elamise õigus — Õppetoetus, mida antakse liikmesriigi kodanikule õppimiseks teises liikmesriigis — Kohustus elada vähemalt kolm aastat enne õpingute algust päritoluliikmesriigis)

(2013/C 260/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotlused esitanud kohtud

Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Laurence Prinz (C-523/11), Philipp Seeberger (C-585/11)

Vastustajad: Region Hannover (C-523/11), Studentenwerk Heidelberg (C-585/11)

Ese

Eelotsusetaotlused — Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — ELTL artiklite 20 ja 21 tõlgendamine — Õppetoetuse (*Ausbildungsförderung*) andmine — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt antakse seda toetust kodanikele, kes õpivad välisriigis ning kes on enne välisriigis õpingute algust elanud alaliselt Saksamaa territooriumil vähem kui kolm aastat, vaid ühe aasta jooksul

Resolutsioon

ELTL artikleid 20 ja 21 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis seavad teises liikmesriigis õppimise korral õppetoetuse andmise üle ühe aasta kestvas osas sõltuvusse vaid ühest

tingimusest, mis on ette nähtud individuaalsete õppetoetuste föderaal-seaduse (Bundesgesetz über individuelle Förderung der Ausbildung (Bundesausbildungsförderungsgesetz)), mida on muudetud 1. jaanuari 2008. aasta 22. individuaalsete õppetoetuste föderaal-seaduse muutmise seadusega, § 16 lõikes 3 ja mille kohaselt peab toetuse taotleja alaline elukoht selle seaduse tähenduses olema vähemalt kolm aastat enne õpingute algust selle liikmesriigi territooriumil.

(¹) ELT C 13, 14.1.2012.
ELT C 49, 18.2.2012.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, varem New Yorker SHK Jeans GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

(Kohtuasi C-621/11 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Ühenduse sõnamärgi FISHBONE taotlus — Vastulausemenetlus — Varasem siseriiklik kujutismärk FISHBONE BEACHWEAR — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Nende täiendavate tõenditega arvestamine, mida ei esitatud määratud tähtaja jooksul — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 42 lõiked 2 ja 3 ning artikli 76 lõige 2 — Määrus (EÜ) nr 2868/95 — Eeskirja 22 lõige 2)

(2013/C 260/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, varem New Yorker SHK Jeans GmbH (esindaja: advokaat V. Spitz)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: P. Geroulakos), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 29. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-415/09: New Yorker SHK vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, millega Üldkohus jättis rahuldamata sõnamärgi „FISHBONE” kaupadele klassides 18 ja 25 taotleja tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 30. juuli 2009. aasta otsuse R 1051/2008-1 peale, millega jäeti osaliselt rahuldamata kaebus vastulausete osakonna otsuse peale, millega siseriikliku kaubamärgi „FISHBONE BEACHWEAR” kaupadele klassis 25 ja siseriikliku kaubanduses kasutatava tähise „Fishbone” omaniku esitatud vastulause alusel keelduti osaliselt selle kaubamärgi registreerimisest — Siseriikliku kaubamärgi tegelik kasutamine — Täiendavate tõendite arvestamine

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG-lt.

(¹) ELT C 25, 28.1.2012.

Euroopa Kohtu (viies koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus — Soome) — P Oy

(Kohtuasi C-6/12) (¹)

(Rüigiabi — ETL artiklid 107 ja 108 — „Valikulisuse” tingimus — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artikli 1 punkti b alapunkt i — Olemasolev abi — Siseriiklikud õigusnormid ettevõtte tulumaksu valdkonnas — Tekkinud kahjumi mahaarvamisele kuulumine — Mahaarvamisele mittekuulumine omaniku vahetumise korral — Erandite lubamine — Maksuhalduri kaalutusõigus)

(2013/C 260/17)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

P Oy

Ese

Eelotsusetaotlus — Korkein hallinto-oikeus — ETL artikli 107 lõike 1 tõlgendamine — Äriühingute kahjumi mahaarvamise süsteem — Tulumaksualased õigusaktid, mille kohaselt maksustamisaasta fikseeritud kahjumi võib edasi kanda ja järgnevate maksustamisaastate võimalikust tulust maha arvata — Kahjumi mahaarvamiseõiguse andmisest keeldumine omaniku vahetudes kahjumlikul maksustamisaastal või pärast seda — Mahaarvamiseõiguse andmisest keeldumise reeglist kõrvalekaldumine erandlikel põhjustel, kui see on vajalik kõnealuse äriühingu tegevuse jätkamiseks

Resolutsioon

1. Sellised maksusätted, nagu on arutusel põhikohtuasjas, võivad vastata valikulisuse tingimusele, mis on ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses mõiste „rüigiabi” tunnus, kui peaks tuvastatama, et võrdlusalus, st „tavapärane” süsteem seisneb kahjumi mahaarvamise keelus 30. detsembri 1992. aasta tulumaksuseaduse nr 1535/1992 (Tuloverolaki) § 122 esimeses lõigus sätestatud omaniku vahetumise juhtudel ning sama paragrahvi kolmandas lõigus ette nähtud loasüsteem on selle suhtes erand. Sätted võivad olla põhjendatud selle süsteemi olemuse või üldise ülesehitusega, mille osaks need on, ent niisugune põhjendus välistab, et pädeval

siseriiklikul ametiasutusel võiks kahjumi mahaarvamise keelust erandit tegeva loa andmisel olla kaalutusõigus, mis lubab loa andmise otsuseid vabalt põhistada maksusüsteemile võrastele kriteeriumidele tuginedes. Sellegipoolest ei ole Euroopa Kohtul piisavalt teavet nende liigituste kohta lõpliku seisukoha andmiseks.

2. ETL artikli 108 lõige 3 ei takista selliste maksusätete nagu seaduse nr 1535/1992 § 122 esimene ja kolmas lõik, juhul kui need tuleks liigitada „rüigiabiks”, jätkuvat kohaldamist sätteid kehtestanud liikmesriigis, kuna tegemist on „olemasoleva” abiga, piiramata seejuures nimetatud ETL artikli 108 lõikega 3 Euroopa Komisjonile antud pädevust.

(¹) ELT C 58, 25.2.2012.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Gerechtshof te Leeuwarden'i — Madalmaad eelotsusetaotlus) — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand versus Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(Kohtuasi C-26/12) (¹)

(Käibemaks — Kuues direktiiv 77/388/EMÜ — Artikkel 17 ja artikli 13 B osa punkti d alapunkt 6 — Maksuvabastus — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Pensionifondid — Mõiste „eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamine”)

(2013/C 260/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof te Leeuwarden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand

Kostja: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Ese

Eelotsusetaotlus — Gerechtshof te Leeuwarden — Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 ja artikli 17 ning nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1) artikli 135 lõike 1 punkti g, artiklite 168 ja 169 tõlgendamine — Sisendkäibemaksu

mahaarvamine — Maksukohustuslane, kes on riigisisese pensioniõiguse normide kohaselt asutanud pensionifondi, et tagada tema töötajate, kes on selle fondiga liitunud, vanaduspensionioõigused — Sisendkäibemaksu, mis ta on maksnud talle pensionifondi haldamiseks osutatud teenuste eest, mahaarvamine

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et maksukohustuslasel, kes on asutanud oma töötajate ja endiste töötajate pensioniõiguste tagamiseks pensionifondi õiguslikult ja maksustamise seisukohalt eraldiseisva üksusena, nagu põhikohtuasjas, on õigus arvata maha käibemaks, mille ta tasus selle fondi haldamise ja toimimisega seotud teenustelt, tingimusel et vajalik otsene ja vahetu seos on kõiki kõnesolevate tehingute asjaolusid arvesse võttes olemas.

(¹) ELT C 98, 31.3.2012.

Euroopa Kohtu (teine koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad eelotsusetaotlus — Bulgaaria) — „Evita-K” EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Kohtuasi C-78/12) (¹)

(Direktiiv 2006/112/EÜ — Ühine käibemaksusüsteem — Kaubatarne — Mõiste — Mahaarvamisoõigus — Keeldumine — Maksustatava tehingu tegelik toimumine — Määrus (EÜ) nr 1760/2000 — Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem — Kõrvamärgid)

(2013/C 260/19)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „Evita-K” EOOD

Kostja: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Ese

Eelotsusetaotlus — Administrativen sad Sofia-grad — Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1) artikli 14 lõike 1, artikli 178 punkti a, artikli 185 lõike 1, artikli 226 punkti 6 ja artikli 242 tõlgendamine — Õigus maha arvata loomade ostmisel tasutud käibemaks — Kaubatarne toimumise tõendamise — Kohustus kanda arvetele selliste loomade kõrvamärkide numbrid, kelle puhul tuleb vastavalt liidu veterinaariaalastele õigusaktidele tagada nende identifitseeritavus — Tarnija omandiõiguse tõendamise kohustus

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, sätteid tuleb tõlgendada nii, et käibemaksu mahaarvamisest ei ole mõiste „kaubatarne” ja selle tarne tegelikku toimumist tõendav dokument seotud sellega, mil viisil asjaomased kaubad omandati. Siseriikliku kohtu ülesanne on siseriiklikke tõendamisnõudeid käsitlevaid norme arvesse võttes anda üldine hinnang kõikidele tema menetluses oleva kohtuasja faktilistele asjaoludele, et teha kindlaks, kas põhikohtuasjas arutusel olevad kaubatarned tegelikult toimusid ja, olukorrast sõltuvalt, kas nende alusel saab kasutada mahaarvamisoõigust.
2. Direktiivi 2006/112 artiklit 242 tuleb tõlgendada nii, et see ei nõua, et maksukohustuslased, kes ei ole põllumajandustootjad, peavad kajastama tehtud tarne eset oma raamatupidamises, kui tegemist on loomadega, ega tõendama, et neid tarneid on kontrollitud kooskõlas rahvusvahelise raamatupidamisstandardiga IAS 41 „Põllumajandus”.
3. Direktiivi 2006/112 artikli 226 punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et see ei nõua, et maksukohustuslane, kes tarnib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1791/2006) kehtestatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kohaldamisalasse kuuluvaid loomi, peab nende tarnete kohta koostatud arvetele märkima loomade kõrvamärkide numbrid.
4. Direktiivi 2006/112 artikli 185 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see lubab käibemaksu mahaarvamist korrigeerida üksnes siis, kui asjaomane maksukohustuslane on eelnevalt kasutanud käibemaksu mahaarvamise õigust selle direktiivi artikli 168 punktis a sätestatud tingimustel.

(¹) ELT C 133, 5.5.2012.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Tribunal de première instance de Bruxelles'i eelotsusetaotlus — Belgia) — Eurofit SA versus Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Kohtuasi C-99/12) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Põllumajandus — Ühine turukorraldus — Määrus (EMÜ) nr 3665/87 — Eksporditoetused — Eksporditava kauba kõrvalesuunamine — Eksporditaja tagasimaksimiskohustus — Pädevate asutuste poolt teabe esitamata jätmine sellise lepingupartneri usaldusvääruse kohta, kel lasub pettusekahtlus — Vääramatud jõud — Puudumine)

(2013/C 260/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Eurofit SA

Vastustaja: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal de première instance de Bruxelles — Komisjoni 27. novembri 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 3665/87, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad (EÜT L 351, lk 1), sätete tõlgendamine — Eksporditaja kohustus toodete kõrvalesuunamise korral maksta tagasi saadud toetused — Pädevate asutuste poolt eksporditajale palutud teabe esitamata jätmine või eksliku teabe esitamine, mille puhul on tegemist vääramatud jõuga eespool viidatud määruse tähenduses.

Resolutsioon

Juhul kui pädevad siseriiklikud tolliasutused ei teavita eksporditajat tema lepingupartneri poolt toime pandud pettuse kahtlusest, ei ole tegemist vääramatud jõuga komisjoni 27. novembri 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 3665/87, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad, muudetud komisjoni 2. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 2945/94, ja eelkõige selle määruse artikli 11 lõike 1 kolmanda lõigu esimese taande tähenduses. Kuigi selline teavitamata jätmine võib endast kujutada erandjuhtu määruse nr 3665/87 artikli 11 lõike 1 kolmanda lõigu teise taande tähenduses, ei vabastata see siiski seda eksporditajat kohustusest hüvitada alusetult saadud eksporditoetus, kuna eksporditaja on vabastatud üksnes samast artiklist 11 tulenevate karistumaksete maksimisest.

⁽¹⁾ ELT C 138, 12.5.2012.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Administrativen sad Plovdivi eelotsusetaotlus — Bulgaaria) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Kohtuasi C-124/12) ⁽¹⁾

(Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 168 punkt a ja artikkel 176 — Mahaarvamisõigus — Töötajate mõeldud kaupade soetamise ja teenuste osutamisega seotud kulud — Mahaarvamisõigust taotlevale maksukohustuslasele vahendatud töötajad, kelle on tööle võtnud teine maksukohustuslane)

(2013/C 260/21)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Plovdiv

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD

Kostja: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Ese

Eelotsusetaotlus — Administrativen sad Plovdiv — Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1), artikli 168 punkti a ja artikli 176 tõlgendamine — Kohaldamisala — Sisendkäibemaksu mahaarvamise õiguse piirang — Äriühing, kellel ei ole enda töötajaid, vaid kes rendib täistööajaga töötajaid teiselt äriühingult viimasega sõlmitud personali tellimuslepingu alusel — Selle käibemaksu mahaarvamise õiguse kasutamise keelamine, mis on tasutud saadud transporditeenuselt, töötajatele soetatud tööriietuselt ja kaitsevahenditelt ning töötajate töölähetustele tehtud kuludelt, kuna need teenused osutati tasuta füüsilistele isikutele, kes töötavad küll äriühingu heaks, kuid kellega tal ei ole sõlmitud töölepinguid

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 168 punkti a ja artikli 176 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaldamise tulemusena maksukohustuslasel, kes teeb selle maksukohustuslase heaks

töötavate isikute tarbeks kulutusi transporditeenustele, tööriietusele, kaitsevahenditele ja töölahetustele, ei ole õigust nende kuludega seotud käibemaksu maha arvata põhjendusel, et nimetatud isikud andis tema käsutusse mõni teine üksus ja seega ei saa neid nende õigusnormide tähenduses pidada maksukohustuslase töötajateks, isegi kui nimetatud kulud võib pidada selliseks, millel on otsene ja vahetu seos nimetatud maksukohustuslase majandustegevusega seotud üldkuludega.

2. Direktiivi 2006/112 artikli 176 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriik Euroopa Liiduga ühinemise ajal kehtestab mahaarvamiseõiguse piirangu siseriikliku seadusesätte alusel, mis näeb ette mahaarvamiseõiguse erandi selliste kaupade ja teenuste puhul, mis on määratud tasuta tehinguteks või muuks tegevuseks kui maksukohustuslase majandustegevus, samas kui kuni ühinemiskuupäevani kehtinud siseriiklikes õigusaktides sellist erandit ei olnud ette nähtud.

Liikmesriigi kohtu ülesanne on tõlgendada põhikohtuasjas asjassepuutuvaid õigusnorme niipalju kui võimalik liidu õigusega kooskõlas. Juhul kui selline tõlgendus osutub võimatuks, on liikmesriigi kohus kohustatud jätma need sätted kohaldamata vastuolu tõttu direktiivi 2006/112 artikli 176 teise lõiguga.

⁽¹⁾ ELT C 151, 26.5.2012.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus — Itaalia) — Consiglio Nazionale dei Geologi versus Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato ja Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato versus Consiglio Nazionale dei Geologi

(Kohtuasi C-136/12) ⁽¹⁾

(ELTL artikli 267 kolmas lõik — Kõrgeima astme kohtu eelotsusetaotluse esitamise kohustuse ulatus — ELTL artikkel 101 — Kutseühingu eetikakoodeks, milles keelatakse kasutada tariife, mis ei vasta kutseala väärikusele)

(2013/C 260/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Vastustajad: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Ese

Eelotsusetaotlus — Consiglio di Stato — ELTL artikli 267 kolmanda lõigu tõlgendamine — Kõrgeima astme kohtu eelotsusetaotluse esitamise kohustuse ulatus — Mõiste „liidu õiguse raske ja selge rikkumine” — Liikmesriigi menetlusnormid ja –põhimõtted, mis keelavad siseriiklikul kohtul esiteks esitada Euroopa Kohtule ühe menetluspoole sõnastatud ilmselgelt vastu võetamatuid küsimusi ja teiseks ise need küsimused ümber sõnastada — ELTL artikli 101, nõukogu 25. juuli 1985. aasta määruse (EMÜ) nr 2137/85 Euroopa majandushuvigrupi kohta (EÜT L 199, lk 1; ELT erivaljaanne 17/01, lk 83), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutse kvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, lk 22) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, lk 36) tõlgendamine — Kutseühingu eetikakoodeks, mis keelab kutseala väärikusele („decoro e dignità professionale”) ning osutatud teenuste mahule ja kvaliteedile mittevastava tariifi kohaldamise — Liidu normidest rangemate siseriiklike konkurentsioiguse normide kohaldatavus

Resolutsioon

1. ELTL artikli 267 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et üksnes eelotsusetaotluse esitanud kohtu pädevuses on kindlaks määrata ja sõnastada need eelotsuse küsimused liidu õiguse tõlgendamise kohta, mida ta peab asjakohasteks põhikohtuasja lahendamiseks. Seda pädevust piiravad siseriiklikud õigusnormid tuleb jätta kohaldamata.
2. Sellised normid, nagu need on ette nähtud Itaalias geoloogi kutsealal tegutsemist puudutavas eetikakoodeksis, mille kiitis Consiglio nazionale dei geologi heaks 19. detsembril 2006 ja mida on viimati muudetud 24. märtsil 2010 ning mis näevad geoloogide tasu kindlaksmääramisel lisaks teenuse osutamise kvaliteedile ja mahule ette ka kutseala väärikuse kriteeriumi, kujutavad endast ettevõtjate ühenduse otsust ELTL artikli 101 lõike 1 tähenduses, mis võib piirata konkurentsi siseturu piires. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab hindama — võttes arvesse üldist tausta, milles eetikakoodeksi toime avaldub, sealhulgas siseriikliku õiguslikku raamistikku ning riikliku geoloogide liidu praktikat selle koodeksi kohaldamisel —, kas sellega on tegemist käesolevas asjas. Nimetatud kohus peab kogu tema käsutuses olevat asjakohast teavet arvestades samuti kontrollima, kas selle koodeksi norme, kuivõrd nendes kasutatakse kutseala väärikuse kriteeriumi, võib pidada vajalikuks geoloogide teenuste lõpptarbijatele antud tagatistega seotud õiguspärase eesmärgi täitmiseks.

⁽¹⁾ ELT C 151, 26.5.2012.

Euroopa Kohtu (viies koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Hovrätten för Nedre Norrlandi eelotsusetaotlus — Rootsi) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB versus Frank Koot, Evergreen Investments AB

(Kohtuasi C-147/12) ⁽¹⁾

(Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Pädev kohus — Valikuline kohtualluvus „lepingutega seotud asjades” ja «lepinguvälise kahju puhul»)

(2013/C 260/23)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hovrätten för Nedre Norrland

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Kostja: Frank Koot, Evergreen Investments AB

Ese

Eelotsusetaotlus — Hovrätten för Nedre Norrland Sundsvall — Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 12, 2001, lk 1) artikli 5 lõigete 1 ja 3 tõlgendamine — Erandlik kohtualluvus lepinguvälisest vastutusest tuleneva kahju hüvitamisega seotud vaidluste puhul — Kohtumenetlus, mis on algatatud liikmesriigis A liikmesriigis B elava sellise füüsilise isiku suhtes, kes oli liikmesriigis A asuva aktsiaseltsi juhatuse liige, ja liikmesriigis B asuva aktsiaseltsi suhtes, kellele kuulus enamus liikmesriigis A asuva äriühingu aktsiatest — Hagi, millega palutakse tuvastada, et aktsiaseltsi juhatuse liige on vastutav selle äriühingu võlgade tasumise eest, kuna ta ei korraldanud õigusaktides sätestatud korras äriühingu finantsseisundi jälgimist — Hagi, millega palutakse tuvastada aktsiaseltsi omaniku vastutus teise isiku tegude eest, kui äriühingu tegevus jätkub hoolimata asjaolust, et äriühing on alakapitaliseeritud ja on kohustatud alustama likvideerimismenetlust

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 5 punktis 3 sätestatud mõistet „lepinguvälise kahju” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab niisuguseid hagsid nagu põhikohtuasjas käsitletavat, mille on esitanud aktsiaseltsi võlausaldaja ja millega soovitakse panna vastutust selle äriühingu võlgade eest ühelt poolt selle äriühingu juhatuse liikmele ja teiselt poolt selle äriühingu aktsionäriale, kuna nad lasksid nimetatud äriühingul oma tegevust jätkata hoolimata asjaolust, et äriühing oli alakapitaliseeritud ja kohustatud alustama likvideerimismenetlust.

2. Määruse nr 44/2001 artikli 5 punktis sätestatud mõistet selle paiga [...], kus kahjustav sündmus on toimunud või võib toimuda tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui tegemist on hagidega, mille eesmärk on panna vastutus aktsiaseltsi võlgade eest selle äriühingu juhatuse liikmele ja aktsionäriale, on nimetatud paik see koht, millega on seotud nimetatud äriühingu teostatud tegevus ja selle tegevusega kaasnev finantsseisund.

3. Asjaolu, et algne võlausaldaja on asjassepuutuva nõude loovutanud kolmandale isikule, ei mõjuta niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas käsitletav määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 3 alusel kohtualluvuse kindlakstegemist.

⁽¹⁾ ELT C 151, 26.5.2012.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Corte di Appello di Roma (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Martini SpA versus Ministero delle Attività Produttive

(Kohtuasi C-211/12) ⁽¹⁾

(Põllumajandus — Impordilitsentside süsteem — Määrus (EÜ) nr 1291/2000 — Artikli 35 lõike 4 punkt c — Impordilitsentsi väljastamise taotlemisel esitatud tagatised — Impordilitsents — Litsentsi kasutamise tõendi hilinenud esitamine — Sanktsioon — Tagastamata jäetava summa arvutamine — Määrus (EÜ) nr 958/2003 — Tariifikvoodid)

(2013/C 260/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte di Appello di Roma

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Martini SpA

Vastustaja: Ministero delle Attività Produttive

Ese

Eelotsusetaotlus — Corte di Appello di Roma — Komisjoni 9. juuni 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1291/2000, millega sätestatakse põllumajandussaaduste ja -toodete impordi- ja ekspordilitsentside ning eelkinnitussertifikaatide süsteemi kohaldamise ühised üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 152, lk 1; ELT eriväljaanne 03/29, lk 145), artikli 35 tõlgendamine — Impordilitsentsi väljastamise taotlemisel esitatud tagatised — Tagastamata jäetava summa kindlaksmääramine koguste puhul, mille kohta ei ole tähtaegselt esitatud tõendeid toetuse eelkinnitust sisaldavate ekspordilitsentside kohta.

Resolutsioon

1. Komisjoni 9. juuni 2000. aasta määruse (EMÜ) nr 1291/2000, millega sätestatakse põllumajandussaaduste ja -toodete impordi- ja ekspordilitsentside ning eelkinnitussertifikaatide süsteemi kohaldamise ühised üksikasjalikud eeskirjad, muudetud komisjoni 20. veebruari 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 325/2003, artiklit 35 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud tagatise eesmärk ei ole üksnes impordikohustuse garanteerimine, vaid ka garanteerida, et litsentsi kasutamise tõend esitatakse kindla tähtaja jooksul.
2. Määruse nr 1291/2000, muudetud määrusega nr 325/2003, artikli 35 lõike 4 punkti c tuleb tõlgendada nii, et impordi nõuetekohase toimumise tõendi hilinenud esitamise korral tuleb summa, mida ei tagastata koguste puhul, mille kohta ei ole määruse artikli 35 lõike 4 lõike punktis a sätestatud tähtaja jooksul tõendit esitatud, arvutada selle tagatismäära alusel, mida tegelikult kohaldatai ajal, kui esitati taotlus kõnesoleva impordi jaoks litsentsi või litsentside saamiseks. Seda tõlgendust ei mõjuta asjaolu, et tagatise andmisel lähtuti kõrgemast määrast kui määr, mida kohaldatai imporditud tootega sama liiki toote muudel importimistel, kuna nimetatud toode oli imporditollimaksust vabastatud.

(¹) ELT C 194, 30.6.2012.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlused — Itaalia) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 ja C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 ja C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 ja C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 ja C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12) versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12–C-232/12, C-257/12 ja C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 ja C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

(Liidetud kohtuasjad C-228/12–C-232/12 ja C-254/12–C-258/12) (¹)

(Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/20/EÜ — Artikkel 12 — Asjaomase sektori ettevõtjatele kohaldatavad haldustasud — Siseriiklikud õigusnormid, millega elektroonilise side operaatoritele kehtestatakse maks riigi reguleerivate asutuste tegevuskulude katmiseks arutamise)

(2013/C 260/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 ja C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 ja C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 ja C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 ja C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)

Kostjad: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12–C-232/12, C-257/12 ja C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 ja C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

Menetluses osalesid: Wind Telecomunicazioni SpA (C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12–C-258/12), Telecom Italia SpA (C-228/12, C-230/12, C-232/12 ja C-254/12), Vodafone Omnitel NV (C-230/12 ja C-254/12), Fastweb SpA (C-230/12, C-254/12 ja C-256/12), Television Broadcasting System SpA (C-257/12)

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) (EÜT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337) artikli 12 tõlgendamine — Ettevõtjatele kehtestatud haldustasud — Regulatsioon, mis näeb ette, et kõik riigi reguleerivate asutuste kulud, mida riik ei rahasta, jaotatakse kõnealuse sektori eraettevõtjate vahel vastavalt tulule, mida nad on saanud asjassepuutuva kauba müügist või teenuste osutamisest

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta („loadirektiiv”) artiklit 12 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning mille kohaselt on elektroonilisi sideteenuseid või -võrke pakkuvad ettevõtjad kohustatud tasuma maksu, et katta kõik ARN-i kulud, mida ei rahasta riik ning mille suurus määratletakse nende ettevõtjate teenitud tulude põhjal, tingimusel et see maks katab üksnes kõnealuse artikli lõike 1 punktis a nimetatud tegevustega seotud kulud, et kogu sellise otstarbega maksuna riigi poolt saadav summa ei ületa nende tegevustega seotud kogukulu ning et see maks jaotatakse ettevõtjate vahel objektiivsel, läbipaistval ja proportsionaalsel viisil — neid asjaolusid peab aga kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 217, 21.7.2012.

Euroopa Kohtu (teine koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus — Itaalia) — Sky Italia Srl versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Kohtuasi C-234/12) ⁽¹⁾

(Teleringhääling — Direktiiv 2010/13/EL — Artikli 4 lõige 1 ja artikli 23 lõige 1 — Reklaamilõigud — Siseriiklik säte, mis näeb tasu eest levitatava teleringhäälingu organisatsioonidele ette väiksema telereklaami edastamisaja ülempiiri kui tasuta levitatava teleringhäälingu organisatsioonidele — Võrdne kohtlemine — Teenuste osutamise vabadus)

(2013/C 260/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Sky Italia Srl

Vastustaja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Menetluses osalesid: Reti Televisive Italiane (RTI) SpA, Maria Iaccarino

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (ELT L 95, lk 1), artikli 4 tõlgendamine — ELTL artiklite 49, 56 ja 63 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 11 tõlgendamine koosmõjus EIÕK artikliga 10 Euroopa Inimõiguste Kohtu tõlgenduses — Reklaamile eraldada lubatav maksimaalne protsentuaalne ülekandeaeg — Siseriiklik normistik, mis näeb tasulise televisiooni kanalitele ette lühema protsentuaalse ülekandeaega kui teistele kanalitele

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) artikli 4 lõiget 1 ning võrdse kohtlemise põhimõtet ja ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole põhimõtteliselt vastuolus selline siseriiklik säte, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega tasu eest levitatava teleringhäälingu organisatsioonidele kehtestatakse telereklaami edastamiseks lühem aeg kui tasuta levitatava teleringhäälingu organisatsioonidele, tingimusel et on järgitud proportsionaalsuse põhimõtet, mille kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

⁽¹⁾ ELT C 217, 21.7.2012.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Court of Appeal'i (England & Wales) (Civil Division) — Ühendkuningriik eelotsusetaotlus) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd versus Ada Stores Ltd

(Kohtuasi C-252/12) ⁽¹⁾

(Kaubamärgid — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõike 1 punktid b ja c, artikli 15 lõige 1 ja artikli 51 lõike 1 punkt a — Kehtetuks tunnistamise põhjused — Mõiste „tegelik kasutamine” — Kaubamärk, mida kasutatakse koos teise kaubamärgiga või mitmeosalise kaubamärgi osana — Värv või värvikombinatsioon, millega kaubamärki kasutatakse — Maine)

(2013/C 260/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Kostja: Ada Stores Ltd

Ese

Eelotsusetaotlus — Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) — Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (kodifitseeritud versioon) artikli 9 lõike 1 punktide b ja c ning artiklite 15 ja 51 tõlgendamine — Mõiste kaubamärgi „tegelik kasutamine” — Eraldi registreeritud kujutis- ja sõnamärgi koos kasutamine — Kaubamärk, mis ei ole registreeritud mingi kindla värvi jaoks, kuid mida on kasutanud teatava kindla värviga, nii et üldsuse oluline osa seostab seda selle värviga

Resolutsioon

1. Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 15 lõiget 1 ja artikli 51 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et „tegeliku kasutamise” tingimus nende sätete tähenduses võib olla täidetud, kui ühenduse kujutismärgi kasutatakse ainult koos selle peale paigutatud ühenduse

sõnamärgiga, kusjuures see kombinatsioon on omakorda registreeritud ühenduse kaubamärgina, tingimusel et erinevused selle kaubamärgi kasutuskuju ja registreeritud kuju vahel ei muuda asjaomase kaubamärgi eristusvõimet selle registreeritud kujul.

2. Määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et ühenduse kaubamärk ei ole registreeritud värvilisena, kuid kui omanik on seda laialdaselt kasutanud mingis kindlas värvitoonis või värvikombinatsioonis, nii et üldsuse oluline osa seostab seda kaubamärki selle värvi või värvikombinatsiooniga, siis selle sätte tähenduses segiajamise tõenäosuse või ärakasutamise igakülgisel hindamisel on oluline värv või värvikombinatsioon, mida kolmas isik kasutab asjaomast kaubamärki väidetavalt rikkuva tähise kujutamisel.
3. Määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 punkte b ja c tuleb tõlgendada nii, et selle sätte tähenduses segiajamise tõenäosuse ja ärakasutamise igakülgisel hindamisel on asjakohaseks teguriks see asjaolu, et üldsuse oluline osa seostab registreeritud kaubamärki väidetavalt rikkuvat tähist kasutatavat kolmandat isikut ennast teatava värvi või värvikombinatsiooniga, mida viimane selle tähise kujutamisel kasutab.

(¹) ELT C 227, 28.7.2012.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Brussel, Belgia) — Citroën Belux NV versus Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Kohtuasi C-265/12) (¹)

(ELTL artikkel 56 — Teenuste osutamise vabadus — Direktiiv 2005/29/EÜ — Ebaausad kaubandustavad — Tarbijakaitse — Vähemalt üht finantsteenust sisaldavad seotud pakkumised — Keeld — Erandid)

(2013/C 260/28)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Citroën Belux NV

Kostja: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Ese

Eelotsusetaotlus — Hof van beroep te Brussel (Belgia) — ELTL artikli 56 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, lk 22) artikli 3 lõike 9 tõlgendamine — Siseriiklik õigusnorm tarbijakaitse valdkonnas, mis — kui ammendavalt loetletud juhtudest ei tulene teisiti — keelab üldiselt iga seotud pakkumise, kui vähemalt üks osa sellest on finantsteenuse

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv), artikli 3 lõiget 9 ning ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu põhikohtuasjas kõne all olev, mis näeb ette tarbijale suunatud seotud pakkumiste üldise keelu, kui vähemalt üks osa sellest pakkumisest on finantsteenuse, eeldusel et siseriiklikus õiguses ammendavalt loetletud juhtudest ei tulene teisiti.

(¹) ELT C 258, 25.8.2012.

Euroopa Kohtu (ühendas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Nejvyšší správní soud'i — Tšehhi Vabariik eelotsusetaotlus) — Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. versus Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

(Kohtuasi C-299/12) (¹)

(Tarbijakaitse — Määrus (EÜ) nr 1924/2006 — Toidu kohta esitatavad toitumis- ja tervisealased väited — Artikli 2 lõike 2 punkt 6 — Mõiste „haigestumisohtu vähendamise väide” — Artikli 28 lõige 2 — Kaubamärke või marginimetusid kandvad tooted — Ülemineku meetmed)

(2013/C 260/29)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Kostja: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Ese

Eelotsusetaotlus — Nejvyšší správní soud — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta (ELT L 404, lk 9) artikli 1 lõike 3, artikli 2 lõike 2 punkti 6 ja artikli 28 lõike 2 tõlgendamine — Mõiste „haigestumise riski vähendamise väide” — Toote pakendil olev väide, et „preparaat sisaldab ka kaltsiumi ja vitamiini D₃, mis aitavad vähendada osteoporoosi- ja luumurruohutu”

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta, muudetud komisjoni 9. veebruari 2010. aasta määrusega (EL) nr 116/2010, artikli 2 lõike 2 punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et selleks et tervisealast väidet saaks kvalifitseerida kui „haigestumise riski vähendamise väidet” nimetatud sätte tähenduses, ei pea tervisealases väites olema tingimata sõnaselgelt märgitud, et toidukategooria, toidu või ühe selle komponendi tarvitamine vähendab „oluliselt” mõnda haigusse haigestumise riskitegurit.
2. Määruse nr 1924/2006, muudetud määrusega nr 116/2010, artikli 28 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et toidu pakendil olevat kaubanduslikku teadaannet võib käsitada kaubamärgi või marginiimetusena selle sätte tähenduses, tingimusel et see on kohaldatavate õigusaktide alusel niisuguse kaubamärgi või marginiimetusena kaitstud. Siseriiklikul kohtul tuleb kõiki tema lahendatava kohtuasja faktilisi ja õiguslikke asjaolusid arvesse võttes kontrollida, kas niisugune teadaanne on tõesti selliselt kaitstud kaubamärk või marginiimetus.
3. Määruse nr 1924/2006, muudetud määrusega nr 116/2010, artikli 28 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see viitab ainult neile toiduainetele, millele kanti kaubamärk või marginiimetus, mida tuleb käsitada toitumis- või tervisealase väitena selle määruse tähenduses, ja mis olid sellel kujul olemas enne 1. jaanuari 2005.

(¹) ELT C 273, 8.9.2012.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 18. juuli 2013. aasta otsus (Højestereti eelotsusetaotlus — Taani) — Metro Cash & Carry Danmark ApS versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-315/12) (¹)

(Aktsiis — Direktiiv 92/12/EMÜ — Artiklid 7 — 9 — Direktiiv 2008/118/EÜ — Artiklid 32–34 — Aktsiisikauba ühendusesisene liikumine — Määrus (EMÜ) nr 3649/92 — Artiklid 1 ja 4 — Lihtsustatud saatedokument — 1. eksemplar — „Cash & carry” tegevus — Ühes liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatud kaup, mida hoitakse teises liikmesriigis kaubanduslikul eesmärgil, või kaup, mille eraisikud on omandanud enda tarbeks ja mida nad veavad ise — Piiritusjoogid — Kaubasaatjal kontrollimise kohustuse puudumine)

(2013/C 260/30)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Højesteret

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Vastustaja: Skatteministeriet

Ese

Eelotsusetaotlus — Højesteret — Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EÜT L 76, lk 1, ELT eriväljaanne 09/01, lk 176) artikli 7 lõike 4 ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT L 9, lk 12), artikli 34 lõike 1 ning komisjoni 17. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3649/92 aktsiisiga maksustatavate lähteliikmesriigis tarbimiseks lastud toodete ühendusesisesel liikumisel kasutatava lihtsustatud saatedokumendi kohta (EÜT L 369, lk 17, ELT eriväljaanne 09/01, lk 216) tõlgendamine — Aktsiis — Erasisikute poolt enda tarbeks omandatud kaubad — Ühe liikmesriigi ettevõtja kohustus või kohustuse puudumine tagada, et ta saab lihtsustatud saatedokumendi 1. eksemplari alkoholi müügi eest, mida ta müüb selles liikmesriigis asuvates kauplustes teise liikmesriigi kodanikele, kes sooritavad ostu esitades kliendikaardi, mis on väljastatud ettevõtete nimel, mis asuvad teistes liikmesriikides, ja juhul kui kaardiomanik veab alkohoolsed joogid ise teise liikmesriiki, kus ta elab.

Resolutsioon

1. Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta, muudetud nõukogu 14. detsembri 1992. aasta direktiiviga 92/108/EMÜ, artikleid 7–9,

samuti komisjoni 17. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3649/92 aktsiisiga maksustatavate lähteliikmesriigis tarbimisse lastud toodete ühendusesisesel liikumisel kasutatava lihtsustatud saatedokumendi kohta artikleid 1 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et need ei pane sellisele majandustegevust teostavale ettevõtjale, nagu on arutusel põhikohtuasjas, kohustust kontrollida, kas teistest liikmesriikidest pärit ostjad kavatsevad importida aktsiisikauba teise liikmesriiki ja olenevalt olukorrast, kas nad impordivad seda oma tarbeks või kaubanduslikul eesmärgil kasutamiseks.

2. Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ, artikleid 32–34 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole tehtud sisulisi muudatusi direktiiviga 92/108 muudetud direktiivi 92/12 artiklitesse 7–9, mis sellistel asjaoludel, nagu on arutusel põhikohtuasjas, põhjendaksid teistsugust vastust esimesele küsimusele.
3. Direktiiviga 92/108 muudetud direktiivi 92/12 artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et selle tähendus võib hõlmata aktsiisikauba ostmist niisugustel asjaoludel, nagu on arutusel põhikohtuasjas, juhul kui kauba soetavad eraisikud oma tarbeks ja veavad seda ise, mida pädevatel siseriiklikel asutustel tuleb üksikjuhtude kaupa kontrollida.

(¹) ELT C 258, 25.8.2012.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Küprose Vabariik

(Kohtuasi C-412/12) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/31/EÜ — Jäätmete ladustamine — Kasutamine ilma vastavusse viimise kavata — Sulgemise kohustus)

(2013/C 260/31)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Zavvos ja D. Düsterhaus)

Kostja: Küprose Vabariik (esindajad: M. Chatzigeorgiou ja K. Lykourgos)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta (EÜT L 182, lk 1) artikli 14 rikkumine — Lefkosia ja Limassoli prügilate jätkuv kasutamine ilma vastavusse viimise kavata

Resolutsioon

1. Kuna Küprose Vabariik ei asunud sulgema kõiki tema territooriumil kasutatavaid jäätmete kontrollimata kõrvaldamise kohti (XADA) ega viinud neid vastavusse nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta nõuetega, siis on Küprose Vabariik rikkunud talle selle direktiivi artiklist 14 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Küprose Vabariigilt.

(¹) ELT C 366, 24.11.2012.

Arvamuse taotlus, mille on ELTL artikli 218 lõike 11 alusel esitanud Euroopa Komisjon

(Arvamus 2/13)

(2013/C 260/32)

Kohtumenetluse keel: kõik ametlikud keeled

Taotluse esitaja

Euroopa Komisjon (esindajad: H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger ja B. Smulders)

Euroopa Kohtule esitatud küsimus

Euroopa Liidu ühinemist Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga käsitleva lepingu eelnõu on kooskõlas aluslepingutega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksamaa) 7. mail 2013 — Birgit Wager versus Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Kohtuasi C-250/13)

(2013/C 260/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Birgit Wager

Vastustaja: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

Eelotsuse küsimused

1. küsimus: Kas sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, kus Saksa Familienkasse (peretoetuste kassa) on 17. oktoobril 2012 määruse 574/72/EMÜ⁽¹⁾ artikli 10 lõike 1 punkti a alusel andnud ja (tasaarveldamise teel) välja maksnud lapse-toetuse ajavahemiku 2006. aasta oktoobrist kuni 2011. aasta novembrini eest summas, mis vastab Saksamaa lapsetoetuse ja Šveitsi Konföderatsiooni peretoetuste vahele, tuleb Šveitsi peretoetused Šveitsi frankidest eurodesse ümber arvutada määruse 574/72/EMÜ artikli 107 lõike 1 alusel, määruse 574/72/EMÜ artikli 107 lõike 6 alusel või määruse 987/2009/EÜ⁽²⁾ artikli 90 alusel koosmõjus 15. oktoobri 2009. aasta otsusega nr H3⁽³⁾, mis käsitleb määruse 987/2009/EÜ artiklis 90 osutatud vahetuskursi kindlaksmääramisel aluseks võetavat kuupäeva?
2. küsimus: Juhul kui esimesele küsimusele antava vastuse kohaselt peab ümberarvutamine toimuma tervikuna või osaliselt määruse 574/72/EMÜ artikli 107 lõike 6 alusel: kas esimeses küsimuses nimetatud asjaoludel on ümberarvutamise seisukohast määrav, millal maksti välja mahaarvatav välisriigi peretoetus, või on oluline, millal makstakse välja Saksamaa lapsetoetus, millelt arvatakse maha välisriigi peretoetus?
3. küsimus: Juhul kui esimesele küsimusele antava vastuse kohaselt peab ümberarvutamine toimuma tervikuna või osaliselt määruse 574/72/EMÜ artikli 107 lõike 1 alusel: kuidas tuleb sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas teha kindlaks määruse 574/72/EMÜ artikli 107 lõigetes 2 ja 4 viidatud kontrollalaeg? Kas ümberarvutamise seisukohast on oluline, millal on Šveitsi asutus mahaarvatavad perehüvitised määranud või välja maksnud?
4. küsimus: Juhul kui esimesele küsimusele antava vastuse kohaselt peab ümberarvutamine toimuma tervikuna või osaliselt määruse 987/2009/EÜ artikli 90 alusel koosmõjus 15. oktoobri 2009. aasta otsusega nr H3: milline 15. oktoobri 2009. aasta otsuse nr H3 säte (punkt 2, punkti 3 alapunkt a või punkti 3 alapunkt b) tuleb perehüvitiste ümberarvutamisel aluseks võtta ja kuidas peab ümberarvutamise toimuma, kui siseriiklik õigus näeb Saksamaa perehüvitiste osas iseenesest ette hüvitistest ilmajätmise (tulumaksuseaduse § 65 lõike 1 punkt 2) ja perehüvitisi antakse ainult liidu õiguse alusel? Kas ümberarvutamise seisukohast on oluline, millal on Šveitsi asutus perehüvitised määranud või välja maksnud?

⁽¹⁾ Nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 574/72, millega määratakse kindlaks määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes rakendamise kord, EÜT L 74, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 83. (ajakohastatud redaktsioon)

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta rakendamise kord, ELT L 284, lk 1.

⁽³⁾ 15. oktoobri 2009. aasta otsus nr H3, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 987/2009 artiklis 90 osutatud vahetuskursi kindlaksmääramisel aluseks võetavat kuupäeva, ELT 2010 C 106, lk 56.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 13. mail 2013 — Elena Recinto-Pfingsten versus Swiss International Air Lines AG

(Kohtuasi C-259/13)

(2013/C 260/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Elena Recinto-Pfingsten

Kostja: Swiss International Air Lines AG

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelist 21. juuni 1999. aasta õhutranspordialast kokkulepet⁽¹⁾, mida on muudetud ühenduse/Šveitsi õhutranspordi ühiskomitee 26. novembri 2010. aasta otsusega nr 2/2010⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004⁽³⁾, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, on vastavalt artikli 3 lõike 1 punktile a kohaldatav ka lennureisijatele, kes alustavad väljalendu kolmandasse riiki Šveitsi territooriumil asuvast lennujaamast?

⁽¹⁾ Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline õhutranspordialane kokkulepe — Lõppakt — Ühisdeklaratsioonid — Teade Šveitsi Konföderatsiooniga sõlmitud seitsme lepingu jõustumise kohta, mis on sõlmitud järgmistes valdkondades: isikute vaba liikumine, lennuliiklus, kaupade ja reisijate raudtee- ja maanteevedu, riigihanked, teadus- ja tehniline koostöö, vastavushindamise vastastikune tunnustamine ja põllumajandustoodetega kauplemine, EÜT 2002, L 114, lk 73; ELT eriväljaanne 11/41, lk 94.

⁽²⁾ Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppe alusel loodud ühenduse/Šveitsi õhutranspordi ühiskomitee 26. novembri 2010. aasta otsus nr 2/2010, millega asendatakse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppe lisa (ELT 2010, L 347, lk 54).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 24. mail 2013 — T-Mobile Austria GmbH versus Telekom-Control-Kommission

(Kohtuasi C-282/13)

(2013/C 260/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: T-Mobile Austria GmbH

Vastustaja: Telekom-Control-Kommission

Menetluse kaasatud isikud: Hutchison 3 G Austria Holdings GmbH, Hutchinson 3G Austria GmbH, Orange Austria Telecommunication GmbH, Stubai SCA, Orange Belgium SA, A1 Telekom Austria AG

Muu menetlusosaline: Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ⁽¹⁾ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) artikleid 4 ja 9b ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ⁽²⁾ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) artikli 5 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et need sätted võivad anda loadirektiivi artikli 5 lõike 6 alusel toimuvast siseriiklikus menetluses konkurendile reguleeriva asutuse otsuse mõjuvälja jääva kasutaja staatuse raamdirektiivi artikli 4 lõike 1 tähenduses?

⁽¹⁾ EÜT L 108, lk 33, ELT eriväljaanne 13/29, lk 349.

⁽²⁾ EÜT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/140/EÜ, millega muudetakse direktiive 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta, 2002/19/EÜ elektrooniliste sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta ning 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta, ELT L 337, lk 37.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgerichts München (Saksamaa) 29. mail 2013 — Data I/O GmbH versus Hauptzollamt München

(Kohtuasi C-297/13)

(2013/C 260/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Data I/O GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt München

Eelotsuse küsimused

Kas XVI jaotise märkuse 2 punkti a⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et kaup, mis vastab osana kombineeritud nomenklatuuri (edaspidi „KN“) rubriiki 8473 klassifitseerimise tingimustele ja eraldiseisva kaubana KN-i grupi 84 muusse rubriiki või grupi 85 rubriiki klassifitseerimise tingimustele, tuleb klassifitseerida muusse rubriiki, kuna KN-i rubriik 8473 ei ole grupi 84 muude rubriikide ja grupi 85 rubriikide suhtes üliluslik?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382), mida on muudetud komisjoni 6. augusti 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 2031/2001 (EÜT L 279, lk 1), komisjoni 1. augusti 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 1832/2002 (EÜT L 290, lk 1), komisjoni 11. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1789/2003 (ELT L 281, lk 1; ELT eriväljaanne 02/14, lk 3) ja komisjoni 7. septembri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1810/2004 (ELT L 327, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 6. juunil 2013 — Novo Nordisk Pharma GmbH versus Corinna Silber

(Kohtuasi C-310/13)

(2013/C 260/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Novo Nordisk Pharma GmbH

Hageja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Corinna Silber

Eelotsuse küsimused

Kas direktiivi 85/374/EMÜ⁽¹⁾ artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et üldjuhul ei mõjuta viidatud direktiiv Saksa õiguses sätestatud vastutust ravimi puuduste eest kui „vastutuse kohaldamise erikorda“, mistõttu on võimalik ravimeid käsitlevate siseriiklike õigusaktidega sätestatud vastutuse kohaldamise korda edasi arendada, või tuleb kõnealust normi mõista nii, et ravimeid käsitlevates õigusaktides sätestatud vastutuse aluseid, mis kehtisid direktiivi 85/374/EMÜ teatavastegemise hetkel (30. juuli 1985), ei või enam laiendada?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. juuli 1985. aasta direktiiv 85/374/EMÜ liikmesriikide tootevastutust käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 210, lk 29; ELT eriväljaanne 15/01, lk 257).

Eelotsusetootlus, mille on esitanud Thüringer Oberlandesgericht (Saksamaa) 11. juunil 2013 — Udo Rätzke versus S+K Handels GmbH

(Kohtuasi C-319/13)

(2013/C 260/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetootluse esitanud kohus

Thüringer Oberlandesgericht

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Udo Rätzke

Hageja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: S+K Handels GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas komisjoni 28. oktoobri 2010. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 1062/2010, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/30/EL seoses televiisorite energiamärgistusega⁽¹⁾, artikli 4 punkti a

tuleb tõlgendada nii,

et edasimüüja on (alates 30. novembrist 2011) kohustatud varustama televiisorid märgisega ainult siis, kui tarnija juba tarnis need televiisorid nimetatud määruse artikli 3 lõike 1 punkti a kohaselt (alates 30. novembrist 2011) vastava märgisega,

või on edasimüüja kohustatud (alates 30. novembrist 2011) märgistama ka sellised televiisorid, mille tarnija tarnis enne 30. novembrist 2011 ilma vastava märgiseta, mistõttu on edasimüüja kohustatud (õigel ajal ja tagantjärele) nõudma märgiseid selliste televiisorite jaoks?

⁽¹⁾ ELT L 314, lk 64.

Fercal — Consultadoria e Serviços L.da 14. juunil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 10. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-360/11: Fercal — Consultadoria e Serviços versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)

(Kohtuasi C-324/13 P)

(2013/C 260/39)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Fercal — Consultadoria e Serviços L.da (esindaja: advokaat A. J. Rodrigues)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

Apellant taotleb, et [...] käesolev apellatsioonkaebus loetakse vastuvõetavaks ning et:

a) tühistatakse [Üld]kohtu viienda koja 10. aprilli 2013. aasta otsus kohtuasjas T-360/11, mis tehti teatavaks 11. aprillil 2013 ning tühistada sellest tulenevalt Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 8. aprilli 2011. aasta otsus (juhtum [...] R 2355/2010-2) tühistamismenetluses 2004 C vastavalt ühenduse õiguse kohaldatavatele sätetele;

b) jätta kehtima ja jõusse apellandi kaubamärk;

c) mõista kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

— Apellant väidab, et kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikkel 60 sätestab kaebuse esitamise kohta teate esitamist, kaebuse esitamist ja selle põhjendusi puudutavas, et teade kaebuse esitamise kohta tuleb esitada kirjalikult kahe kuu jooksul ning et nelja kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest tuleb esitada kirjalik selgitus edasikaebuse aluste kohta, st selle põhjendused.

— Ta väidab, et vaatamata sellele, et kaebuse põhjendused saadeti 27. jaanuaril 2011 posti teel, saadi need kätte alles 2. veebruaril 2011, st kui kaubamärgimääruse artiklis 60 ette nähtud neljakuuline tähtaeg oli möödunud.

— Tähtaegade arvestamist ja teadete edastamist reguleerib komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189).

— Selle määruse artikli 70 lõigete 1 ja 2 kohaselt algab aastates, kuudes, nädalates või päevades väljendatud tähtaegade puhul nende arvestus teate edastamise järgnevast päevast, kusjuures teate edastamiseks loetakse dokumendi tegelikult kättesaamist.

— Kui tähtaeg on määratud kuudes, nagu käesolevas kohtuasjas kõne all olevate tähtaegade puhul, möödub tähtaeg viimase, neljanda kuu kuupäeval, mis kannab sama kuupäevanumbrit (artikli 70 lõige 4).

— Tähtaja kulgemine peatub, kui esinevad takistavad asjaolud või vääramatu jõud, mida ei saa süüks panna ühelegi pooltest.

— Kuivõrd apellanti teavitati 27. septembril 2010 ning tal oli põhjenduste esitamiseks neljakuuline tähtaeg, hakkas see tähtaeg kulgema 28. septembril 2010 ning lõppes neli kuud hiljem sama kuupäevanumbrit kandval päeval, st 28. jaanuaril 2011.

- See tähendab, et apellant pidi tegutsema selle tähtaja vältel, vastasel juhul ähvardas teda tema õiguse kahanemine, st see, et tal oleks nelja kuu asemel lühem tähtaeg.
- Apellant saatis põhjendused posti teel 27. jaanuaril 2011, st tähtaja viimasele päevale eelneval päeval.
- [Vastustaja] sai saadetise kätte 2. veebruaril 2011, sest vahepeal oli nädalavahetus.
- Apellant väidab, et ta toimis õigusnormidele vastavalt ning ettenähtud tähtaja jooksul, mistõttu tema kaebus oleks tulnud vastu võtta.
- Ta väidab selles osas, et kaebus esitati kahe kuu jooksul, mis on ette nähtud kaubamärgimääruse artikli 60 esimeses osas.
- Ta lisab, et kaebuse põhjendused esitati kirjalikult neljakuu-lise tähtaja vältel.
- Apellant märgib, et nimetatud põhjendused esitati posti teel, mistõttu ei olnud tal nende üle mingit mõjuvõimu.
- „Esitamist”, millele viidatakse vaidlustatud kohtuotsuses, ei saa mõista (erinevat tõlgendust ja seisukohta nõuetekohaselt austades) kuidagi vastustaja poolt kätte saamisena, välja arvatud juhul, kui apellant ei tegutse talle õigusnormides selleks ettenähtud tähtaja vältel.
- Vastupidi vaidlustatud kohtuotsuses väljakujundatud ning esitatud tõlgendusele ei saa kaubamärgimääruse artiklis 60 sisalduv nõue esitada „[n]elja kuu jooksul [...] edasikaebuse alus[ed]” tähendada ega tahta öelda seda, et nimetatud alused tuleb kätte saada selle tähtaja vältel, sest dokumentide esitamine ja kättesaamine ei toimu alati samaaegselt.
- Apellant peab loomulikult täitma kohustuse tähtaja vältel; seda ta ka tegi, mistõttu ei tohi asuda seisukohale, et oluline on kättesaamise kuupäev, mis tähendaks võrdsuse põhi-mõtte rikkumist, arvestades et tegemist on eri riikidega ning asjaolu, et vahendid ei olnud kättesaadavad ja nende kasutamine ei olnud nõutav, kuivõrd määruses nr 2868/95 sätestatu kohaselt on tegemist alternatiivsete võimalustega.
- Apellandi tõlgendus on selline, et selle neljakuulise tähtaja vältel on kaebuse esitaja kohustatud saatma või esitama [kaebuse põhjendused] ning et käesolevas kohtuasjas ei olnud põhjenduste esitamine ootamatu ega üllatav, sest ta oli varem juba teada andnud oma kavatsusest kaebus esitada.
- Kuna hagi jäeti täies ulatuses rahuldamata, on apellant seisukohal, et vaidlustatud kohtuotsusega rikuti kaubamärgimää-ruse artiklis 60 ning määruse nr 2868/95 artiklites 61, 62, 63, 64, 65 ja 70 sätestatud.

(¹) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühen-duse kaubamärgi kohta (kodifitseeritud versioon), ELT L 78, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Sibiu (Rumeenia) 18. juunil 2013 — Ilie Nicolae Nicula versus Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu ja Administrația Fondului pentru Mediu

(Kohtuasi C-331/13)

(2013/C 260/40)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Sibiu (Rumeenia)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ilie Nicolae Nicula

Vastustajad: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu ja Administrația Fondului pentru Mediu

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu lepingu artiklis 6, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 17, 20 ja 21 ning ETLT artiklis 110 sätestatud ning õiguskindluse ja *non reformatio in peius* e põhimõtet, mis on mõlemad [liidu] õiguses ja Euroopa Kohtu praktikas (¹) sätes-tatud, võib tõlgendada nii, et selline õigusakt nagu erakorraline määrus 9/2013 on nendega vastuolus?

(¹) Kohtuasi C-381/97: Belgocodex ja kohtuasi 10/78: Belbouab.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 19. juunil 2013 — Nordex Food A/S versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Kohtuasi C-334/13)

(2013/C 260/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Nordex Food A/S

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Eelotsuse küsimused

1. Kas olukorras, kus eksporditolliasutus võttis ekspordidekla-ratsiooni vastu, ilma et eksporditaja oleks talle esitanud ekspor-dilitsentsi, ja andis seejuures eksporditajale loa esitada litsents

teatava tähtaja jooksul, mida eksportija ka tegi, tuleb eksporditoetuse andmist puudutava otsuse tegemisel lähtuda ekspordilitsentsi nõuetekohasest esitamisest vastavalt määruse (EÜ) nr 800/1999⁽¹⁾, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad, artikli 4 lõikele 1?

2. Kui sellele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas määruse (EÜ) nr 800/1999, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad, artikli 4 lõike 1 kohaselt on ekspordilitsentsi esitamine kohustuslik juba ekspordideklaratsiooni esitamisel või piisab sellest, et eksportija esitab (talle enne ekspordi) väljastatud ekspordilitsentsi alles toetuse andmise menetluses?
3. Kas eksportija, kes esitas eksporditud kauba sihtriiki jõudmise tõendamiseks esmalt võltsitud tollidokumendid, võib õigust toetusele säilitades esitada kehtivad tollidokumendid veel pärast määruses (EÜ) nr 800/1999, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad, dokumentide esitamiseks ettenähtud tähtaegade lõppemist, kui hilinevad esitamine ei ole toetuse andmise menetlust aeglustanud ega takistanud, kuna toetusetaotlus jäeti esmalt rahuldamata muudel põhjustel kui kauba sihtriiki jõudmist tõendavate dokumentide esitamata jätmine, ja dokumendid esitatakse pärast seda, kui on tuvastatud, et algselt esitatud dokumendid on võltsitud?
4. Kas määruse (EÜ) nr 800/1999, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad, artikli 51 kohase sanktsiooni kohaldamise tingimused on täidetud ka siis, kui taotletav eksporditoetus vastab küll tegelikult kohaldatavale toetusele, kuid eksportija esitas toetuse andmise menetluses esmalt sellised dokumendid, mille alusel ei oleks saanud talle eksporditoetust anda?

⁽¹⁾ Komisjoni 15. aprilli 1999. aasta määrus (EÜ) nr 800/1999, milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad (EÜT L 102, lk 11; ELT eriväljaanne 03/25, lk 129).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Scottish Land Court (Ühendkuningriik) 18. juunil 2013 — Robin John Feakins versus The Scottish Ministers

(Kohtuasi C-335/13)

(2013/C 260/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Scottish Land Court

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Robin John Feakins

Vastustaja: The Scottish Ministers

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni määruse (EÜ) nr 795/2004⁽¹⁾ artikli 18 lõige 2 on õigel tõlgendamisel kohaldatav:
 - a) kui põllumajandustootja vastab järgmistest sätetest kahe või enama kohaldamise tingimustele: nimetatud määruse artikkel 19, artikkel 20, artikkel 21, artikkel 22, artikkel 23 ning artikkel 23a ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003⁽²⁾ artikli 37 lõige 2, artikkel 40, artikli 42 lõige 3 ning artikli 42 lõige 5; või ainult siis,
 - b) kui põllumajandustootja vastab komisjoni määruse (EÜ) nr 795/2004 artiklitest 19, 20, 21, 22, 23 ja 23a [...] kahe või enama kohaldamise tingimustele või eraldi nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 37 lõikest 2, artiklist 40, artikli 42 lõikest 3 ja artikli 42 lõikest 5 kahe või enama kohaldamise tingimustele.
2. Kui artikli 18 lõiget 2 tõlgendada eespool punkti 1 alapunktis a kirjeldatud viisil, siis kas see säte on täielikult või osaliselt kehtetu kaebuse esitaja esitatud ühel või mõlemal põhjusel:
 - a) põhjusel, et komisjon ei olnud määruse (EÜ) nr 795/2004 vastuvõtmisel volitatud artikli 18 lõiget 2 selle kujul vastu võtma;
 - b) põhjusel, et komisjon ei põhjendanud määrust (EÜ) nr 795/2004 vastu võttes artikli 18 lõiget 2.
3. Kui artikli 18 lõiget 2 tõlgendada eespool punkti 1 alapunktis a kirjeldatud viisil ja teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas artikli 18 lõige 2 on kohaldatav olukorras, kus põllumajandustootjale on komisjoni määruse (EÜ) nr 795/2004 artikli 22 alusel 2005. aastal riiklikust reservist ajutiselt määratud toetusõigus põllumajandusettevõtte, kuid seda ei ole 2007. aastaks, kui põllumajandustootja ettevõtte üle võttis, ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi vormil deklareeritud?

⁽¹⁾ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 795/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad talupidajate jaoks) sätestatud ühtse otsesemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 141, lk 1; ELT eriväljaanne 03/44, lk 226).

⁽²⁾ Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269).

Euroopa Komisjoni 19. juunil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 10. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-671/11: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-336/13 P)

(2013/C 260/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Dintilhac, G. Wilms ja G. Zavvos)

Teine menetlusosaline: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu (esimene koda) 10. aprilli 2013. aasta otsus kohtuasjas T-671/11;

— jätta IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH poolt 22. detsembril 2011 komisjoni vastu esitatud hagi rahuldamata;

Väited ja peamised argumendid

Vaidlusaluses kohtuotsuses on mitu õiguslikku viga:

- vaidlusaluses kohtuotsuses ei võeta arvesse Euroopa Kohtu praktikat, mille kohaselt viivitusintress tasakaalustab inflatsiooni.
- vaidlusalune kohtuotsus läheb vastuollu Euroopa Kohtu praktikaga, kuna selles ei tehta vahet viivitusintressil ja tasandusintressil ning määratakse mõlema intressi määraks Euroopa Keskpanga poolt peamistele refinantseerimistoimingutele kohaldatava intressimäära ja kahe protsendipunkti summa.
- vaidlusaluses kohtuotsuses on arvutusviga, mis tuleneb sellest, et selles kapitaliseeritakse viivitusintress ja arvutatakse tasandusintressi alates 15.aprillist 2011.
- vaidlusaluses kohtuotsuses tõlgendatakse valesti vaidlustatud otsust ja Üldkohtu enda otsust kohtuasjas T-297/05 (¹⁾) ja selles moonutatakse faktilisi asjaolusid.
- vaidlusalune kohtuotsus ei ole piisavalt põhjendatud: sellest ei ilmne põhjused intressi suuruse ja selle arvestamise alguseks võetud kuupäeva kohta ning põhjendused on ükssteisele vastukäivad.

f) vaidlusalune kohtuotsus rikub Euroopa õigusest tulenevaid alusetu rikastumise põhimõtteid.

(¹) Üldkohtu 15. aprilli 2011. aasta otsus, EKL II-1859.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 24. juunil 2013 — Cruz & Companhia L^{da} versus Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

(Kohtuasi C-341/13)

(2013/C 260/44)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Cruz & Companhia L^{da}

Vastustaja: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Eelotsuse küsimused

- Kas nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 (¹) Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta artikli 3 lõikes 1 sätestatud aegumistähtaeg menetluste algatamiseks on kohaldatav üksnes Euroopa Ühenduse ja vastustaja kui ühenduse abi maksva asutuse vahelistes suhetes või on see samuti kohaldatav vastustaja kui ühenduse abi maksva asutuse ja kaebuse esitaja kui põhjendamatult antud abiks peetava abi saaja vahelistes suhetes?
- Juhul, kui kõnealuse määruse artikli 3 lõikes 1 sätestatud aegumistähtaeg on samuti kohaldatav abi maksva asutuse ja põhjendamatult antud abiks peetava abi saaja vahelistes suhetes, siis kas kõnealust aegumistähtaega tuleb mõista sellisena, mis on kohaldatav üksnes siis, kui tegemist on halduskaristustega nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 5 tähenduses või ka siis, kui tegemist on „haldusmeetmetega” selle määruse artikli 4 lõike 1 tähenduses — käesoleval juhul kohustusega põhjendamatult saadud summad tagasi maksta?

(¹) EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud 24. juunil 2013 Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugal) — Modelo Continente Hipermercados SA versus Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

(Kohtuasi C-343/13)

(2013/C 260/45)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal do Trabalho de Leiria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Modelo Continente Hipermercados SA

Kostja: Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

Eelotsuse küsimused

1. Arvestades ühenduse õigust ja eelkõige direktiivi [2011/35/EL] ⁽¹⁾ ning selle [artiklit 19], siis kas äriühingute ühinemine sisaldab ühendavale äriühingule tööõiguslaste rikkumiste puhul vastutuse ülemineku korda, mis tähendab, et ühendav äriühing vastutab tegude eest, mille on toime pannud ühendatav äriühing enne ühinemiskande tegemist äriregistris?
2. Kas karistust tööõiguslaste rikkumiste eest võib direktiivi kohaldamise eesmärgil pidada nõudeõiguseks kolmandate isikute kasuks (käesoleval juhul riigi kasuks vastavalt tööõiguslaste rikkumisi käsitlevatele õigusnormidele), mille tagajärjel kantakse tööõiguslaste rikkumise tõttu tekkinud vastav võlg (trahv) üle ühendavale äriühingule ja võlausaldajaks on riik?
3. Kas Código das Sociedades Comerciais'i artikli 112 tõlgendus, mille kohaselt ei tühistata see enne ühinemist toime pandud tööõiguslaste rikkumiste menetlust ega määratavat trahvi, on vastuolus viidatud ühenduse direktiiviga, mis sätestab äriühingute ühinemise tagajärjed, kujutades seega endast sellise õigusnormi laia tõlgendust, mis on vastuolus ühenduse õiguse põhimõtetega ja eelkõige direktiivi artikliga 19?
4. Kas eelnev tõlgendus rikub põhimõtet, mille kohaselt ei saa esineda tööõiguslast rikkumist ilma, et ühendaval äriühingul oleks tekkinud objektiivne (vähendatud) või süüline vastutus?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011 aasta direktiiv 2011/35/EL, mis käsitleb aktsiaseltside ühinemist (ELT L 110, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione tributaria provinciale di Roma (Itaalia) 24. juunil 2013 — Cristiano Blanco versus Agenzia delle Entrate

(Kohtuasi C-344/13)

(2013/C 260/46)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione tributaria provinciale di Roma

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Cristiano Blanco

Vastustaja: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli (maksuameti Rooma provintsi I büroo — kontrolliosakond)

Eelotsuse küsimus

Kas see, kui Itaalias elavad isikud on kohustatud Euroopa Liidu liikmesriikide kasiinodes saadud võidud deklareerima ja nende pealt makse tasuma, nagu on sätestatud vabariigi presidendi 22. detsembri 1986. aasta dekreediga nr 917 (tulumaksuseaduse konsolideeritud redaktsioon, edaspidi „TUIR”) artikli 67 punktis d, on EÜ artikliga 49 vastuolus või tuleb seda pidada õigustatuks, kuna see toimub EÜ artikli 46 tähenduses avaliku korra, avaliku julgeoleku või rahvatervise huvides?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 24. juunil 2013 — Karen Millen Fashions Ltd versus Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

(Kohtuasi C-345/13)

(2013/C 260/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Karen Millen Fashions Ltd

Kostja: Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

Eelotsuse küsimused

1. Kas arvestades sellise disainilahenduse eristatavust, mille kohta väidetakse, et see on nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta tähenduses kaitstud ühenduse registreerimata disainilahendusena ⁽¹⁾, tuleb vastava ala asjatundja üldmuljet sellest

määruse artikli 6 tähenduses mõista erinevusena üldmuljest, mille sellisele asjatundjale on jätnud a) mis tahes varem avalikkusele kättesaadavaks tehtud terviklik disainilahendus või b) mitme varasema disainilahenduse tuntud omaduste mis tahes kombinatsioon?

2. Kas ühenduse disainilahenduste kohus peab eeldama ühenduse disainilahenduse kehtivust nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artikli 85 lõike 2 tähenduses, kui disainilahenduse õiguste omanik vaid selgitab, millest tuleneb talle kuuluva ühenduse disainilahenduse eristatavus, või on õiguste omanik kohustatud tõendama, et disainilahendus on määruse artikli 6 tähenduses eristatav?

(¹) EÜT L 3, lk 1.

25. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-351/13)

(2013/C 260/48)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Markoulli ja B. Schima)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole taganud, et alates 1. jaanuarist 2012 ei peetaks munakanu enam täiustamata puurides, siis on ta rikkunud nõukogu 19. juuli 1999. aasta direktiivi 1999/74/EÜ, millega sätestatakse munakanade kaitse miinimumnõuded (¹), siis on ta rikkunud selle direktiivi artiklist 3 ja artikli 5 lõikest 2 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 1999/74/EÜ artikli 5 lõige 2 keelab alates 1. jaanuarist 2012 munakanade pidamine täiustamata puurides. Peale selle näeb direktiivi 1999/74/EÜ artikkel 3 liikmesriikidele ette kohustuse tagada, et munakanade omanikud ja valdajad kasutaksid vaid direktiivis lubatud pidamissüsteeme.

Komisjon pööras liikmesriikide tähelepanu nende kohustusele võtta direktiivist tulenevad normid üle 2011. aasta jooksul.

Kreeka Vabariigi esitatud teabest selgub, et teatud arv munakanade omanikke ja valdajaid ei ole suutnud direktiivist 1999/74/EÜ tulenevaid kohustusi direktiivis ette nähtud tähtaja jooksul täita.

Teabest, mille Kreeka Vabariik esitas kohtueelses menetluses ja mida ta hiljem täiendas, selgub, et Kreeka Vabariik ei ole talle direktiivi 1999/74/EÜ artiklist 3 ja artikli 5 lõikest 2 tulenevate kohustuste täitmist veel ette näinud.

(¹) EÜT L 203, lk 53; ELT eriväljaanne 03/26, lk 225.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Itaalia) 27. juunil 2013 — Umbra Packaging srl versus Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Kohtuasi C-355/13)

(2013/C 260/49)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Umbra Packaging srl

Vastustaja: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Eelotsuse küsimused

1. Kas seadusandliku dekreeidi nr 259/2003 artikkel 160, millest tuleneb riiklik kontsessioonimaks vastavalt vabariigi presidendi dekreedis nr 642/1972 sätestatud tariifistiku punktile 21, on kooskõlas direktiivi 2002/20/EÜ (¹) artikliga 3, mis välistab liberaliseeritud sideregulatsioonis ametiasutuste kontrollipädevuse, millega põhjendatakse teenuse kasutajalt maksu võtmist?

2. Kas ministri dekreeidi 33/1990 artikli 3 lõige 2, millele on viidatud vabariigi presidendi dekreedis nr 642/1972 sätestatud tariifistiku punktis 21 dekreetseaduse nr 151/1991 artikliga 3 muudetud redaktsioonis, on kooskõlas vaba konkurentsi korraga ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 102 sätestatud keeluga rakendada võrdväärsete tehingute puhul erinevaid tingimusi?

3. Kas kodukasutajatele ja äriklientidele kohaldatava riikliku kontsessioonimaksu erinev suurus ning asjaolu, et seda maksu kohaldatakse ainult liitumislepingute, kuid mitte ettemakstud teenuse suhtes, on kooskõlas mõistlikkuse ja sobivuse kriteeriumidega ja ei takista toimiva konkurentsiga turu kujunemist?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (EÜT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of the United Kingdom 27. juunil 2013 — Public Relations Consultants Association Ltd versus The Newspaper Licensing Agency Ltd jt

(Kohtuasi C-360/13)

(2013/C 260/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Public Relations Consultants Association Ltd

Vastustaja: The Newspaper Licensing Agency Ltd jt

Eelotsuse küsimused

Juhul, kui:

- i) lõppkasutaja vaatab veebilehte, püüdmata seda alla laadida, välja printida või sellest muul viisil koopiat teha;
- ii) sellest veebilehest tehakse automaatselt koopiad ekraanil ja brauseri „vahemälus“ lõppkasutaja kõvakettal;
- iii) nende koopiade tegemine on õigeks ja tõhusaks veebisirvimiseks kasutatavas tehnilises protsessis mõõdapääsmatu;
- iv) ekraanikoopia püsib ekraanil, kuni lõppkasutaja lahkub asjaomaselt veebilehelt või kuni see arvuti tavalise töötamise käigus automaatselt kustutatakse;
- v) vahemälukoopia jääb vahemällu, kuni see kirjutatakse üle muu materjaliga, kui lõppkasutaja külastab järgmisi veebilehti, mil see kustutatakse automaatselt arvuti tavalise töötamise käigus; ja
- vi) kõnealuseid koopiaid hoitakse niikaua, kui kestavad tavalised interneti kasutamisega seotud protsessid, millele on viidatud eespool punktides iv-v;

siis kas sellised koopiad on direktiivi 2001/29/EÜ (¹) artikli 5 lõike 1 tähenduses i) ajutised, ii) kestmatud või juhuslikud ja iii) tehnilise protsessi lahutamatu ja oluline osa?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ, autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230).

26. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Slovaki Vabariik

(Kohtuasi C-361/13)

(2013/C 260/51)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: F. Schatz ja A. Tokár)

Kostja: Slovaki Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Slovaki Vabariik keeldub seaduse nr 592/2006 kohase jõulutoetuse maksimisest õigustatud isikutele, kelle elukoht on muus liikmesriigis kui Slovaki Vabariik, siis on Slovaki Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad talle Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitest 45 ja 48 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004, sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (¹) artiklist 7;

— mõista kohtukulud välja Slovaki Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Seaduses nr 592/2006 ette nähtud jõulutoetus on määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 3 lõike 1 punkti d mõttes vanadushüvitis, mida tuleb maksta ka neile õigustatud isikutele, kelle elukoht on väljaspool asjaomast liikmesriiki (käesoleval juhul Slovaki Vabariiki). Siseriikliku õiguse sättega ei saa seega piirata nende õigustatud isikute õigust jõulutoetusele, kelle elukoht on väljaspool Slovaki Vabariiki. Slovaki Vabariigi siseriikliku õiguse säte, mis näeb ette niisuguse piirangu, on järelikult vastuolus ELTL artiklitega 45 ja 48 ning määruse (EÜ) nr 883/2004 artikliga 7.

(¹) ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. juunil 2013 — Maurizio Fiamingo versus Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Kohtuasi C-362/13)

(2013/C 260/52)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Maurizio Fiamingo

Vastukassatsioonkaebuse esitaja: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Eelotsuse küsimused

1. Kas laevandustöö suhtes kohaldatakse direktiivis 1999/70/EÜ⁽¹⁾ toodud raamkõkkulepet tähtjalise töö kohta ning eelkõige kas klausli 2 punktis 1 peetakse silmas ka parvlaevadele tööle võetud tähtjalisi töötajaid, kelle ülesandeks on igapäevased ühendused?
2. Kas direktiivis 1999/70/EÜ toodud raamkõkkuleppe ja eelkõige klausli 3 punktiga 1 on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, milles on nähtud ette (codice della navigazione artikkel 332) lepingu „kestus”, mitte „lõpp”, ning kas direktiiviga on kooskõlas see, kui nähakse ette lepingu kestus koos kindla lõpuga selles mõttes, et kaua leping kestab („maksimaalselt 78 päeva”), kuid milles ei ole nähtud ette, millal see lõpeb?
3. Kas direktiivis 1999/70/EÜ toodud raamkõkkuleppe ja eelkõige klausli 3 punktiga 1 on vastuolus siseriiklikud õigusnormid (codice della navigazione artiklid 325, 326 ja 332), milles on kindlaks määratud tähtjalise lepingu sõlmimise objektiivsed põhjused, nähes üksnes ette sõidu või sõidud, mida tuleb teha, nii et lepingu ese (teenus) langeb sisuliselt kokku selle sõlmimise põhjusega (põhjus, miks sõlmiti tähtjaline leping)?
4. Kas direktiivis toodud raamkõkkuleppes on vastuolus siseriiklikud õigusnormid (käesoleval juhul codice della navigazione sätted), millega üksteisele järgnevate lepingute kasutamise korral (viisil, mis kujutab endast klausli 5 kohaselt kuritarvitust) välistatakse nende muutmine tähtjatuks töösuhteks (meede, mis on codice della navigazione artiklis 326 ette nähtud üksnes juhul, kui töölevõetu osutab teenust katkestusteta kauem kui aasta, ja juhul, kui lepingu lõppemise ja järgmise lepingu sõlmimise vahele jääb kuni kuuskümmend päeva)?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkõkkulepet tähtjalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. juunil 2013 — Leonardo Zappalà versus Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Kohtuasi C-363/13)

(2013/C 260/53)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Leonardo Zappalà

Vastukassatsioonkaebuse esitaja: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Eelotsuse küsimused

1. Kas laevandustöö suhtes kohaldatakse direktiivis 1999/70/EÜ⁽¹⁾ toodud raamkõkkulepet tähtjalise töö kohta ning eelkõige kas klausli 2 punktis 1 peetakse silmas ka parvlaevadele tööle võetud tähtjalisi töötajaid, kelle ülesandeks on igapäevased ühendused?
2. Kas direktiivis 1999/70/EÜ toodud raamkõkkuleppe ja eelkõige klausli 3 punktiga 1 on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, milles on nähtud ette (codice della navigazione artikkel 332) lepingu „kestus”, mitte „lõpp”, ning kas direktiiviga on kooskõlas see, kui nähakse ette lepingu kestus koos kindla lõpuga selles mõttes, et kaua leping kestab („maksimaalselt 78 päeva”), kuid milles ei ole nähtud ette, millal see lõpeb?
3. Kas direktiivis 1999/70/EÜ toodud raamkõkkuleppe ja eelkõige klausli 3 punktiga 1 on vastuolus siseriiklikud õigusnormid (codice della navigazione artiklid 325, 326 ja 332), milles on kindlaks määratud tähtjalise lepingu sõlmimise objektiivsed põhjused, nähes üksnes ette sõidu või sõidud, mida tuleb teha, nii et lepingu ese (teenus) langeb sisuliselt kokku selle sõlmimise põhjusega (põhjus, miks sõlmiti tähtjaline leping)?
4. Kas direktiivis toodud raamkõkkuleppes on vastuolus siseriiklikud õigusnormid (käesoleval juhul codice della navigazione sätted), millega üksteisele järgnevate lepingute kasutamise korral (viisil, mis kujutab endast klausli 5 kohaselt kuritarvitust) välistatakse nende muutmine tähtjatuks töösuhteks (meede, mis on codice della navigazione artiklis 326 ette nähtud üksnes juhul, kui töölevõetu osutab teenust katkestusteta kauem kui aasta, ja juhul, kui lepingu lõppemise ja järgmise lepingu sõlmimise vahele jääb kuni kuuskümmend päeva)?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ (milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkõkkulepet tähtjalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice (Chancery Division) (Ühendkuningriik) 28. juunil 2013 — International Stem Cell Corporation versus Comptroller General of Patents

(Kohtuasi C-364/13)

(2013/C 260/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (Chancery Division) (Ühendkuningriik)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: International Stem Cell Corporation

Vastustaja: Comptroller General of Patents

Eelotsuse küsimused

Kas inimese viljastamata munarakud, mida on partenogeneesi teel stimuleeritud jagunema ja edasi arenema ning mis erinevalt viljastatud munarakkudest sisaldavad üksnes pluripotentsid rakke ja ei ole võimelised arenema inimorganismiks, kuuluvad direktiivi 98/44/EÜ⁽¹⁾ (biotehnoloogialeutiste õiguskaitse kohta) artikli 6 lõike 2 punktis c nimetatud mõiste „inimese embrüod” alla?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 1998. aasta direktiiv 98/44/EÜ biotehnoloogialeutiste õiguskaitse kohta (EÜT L 213, lk 13; ELT eriväljaanne 13/20, lk 395).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 1. juulil 2013 — Profit Investment SIM SpA, in liquidazione versus Stefano Ossi ja Commerzbank AG

(Kohtuasi C-366/13)

(2013/C 260/55)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Profit Investment SIM SpA, in liquidazione

Vastustajad: Stefano Ossi, Commerzbank AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas võib asuda seisukohale, et erinevate juhtumite vahel on olemas määruse nr 44/2001⁽¹⁾ artikli 6 lõikes 1 osundatud seos, kui kahe hagi nõuete ese ja kohtule nõuete esitamise aluseks olev dokument on erinevad ning nende vahel ei ole loogilis-õigusliku tulenevuse või vastuolu seost, vaid nendest ühe võimalik rahuldamine võib faktiliselt mõjutada nende huvide ulatust, mille kaitseks on esitatud teine nõue?
2. Kas kohtualluvusklausli kirjaliku vormi nõuet, mis on kehtestatud viidatud määruse artikli 23 lõike 1 punktiga a, võib pidada täidetuks juhul, kui niisugune klausel on lisatud dokumenti (Information memorandum), mille on koostanud ühepoolselt võlakirjade emiteerija, ning seda kohtualluvusklauslit kohaldatakse seega tema ja nende võlakirjade ükskõik missuguse hilisema ostja vaheliste vaidluste suhtes, mis puudutavad nende võlakirjade kehtivust, või võib hoopis asuda seisukohale, et kohtualluvusklausli lisamine dokumenti, millega reguleeritakse piiriülese ringlevusega võlakirjade abil võetud laenu, kujutab endast vormi, mis vastab kaubandustavale, viidatud määruse artikli 23 lõike 1 punkti c tähenduses?
3. Kas viidatud määruse artikli 5 lõikes 1 kasutatud väljendit „lepingutega seotud asjades” tuleb mõista nii, et selle all mõeldakse ainult vaidlusi, milles soovitakse kohtus tugineda lepingust tulenevale õiguslikule seosele — lisaks vaidlustele, milles see seos on tihe — või tuleb seda väljendit mõista nii, et see laieneb ka vaidlustele, milles hageja, kes kaugel sellest, et tugineda lepingule, eitab õiguslikult kehtiva lepingulise seose olemasolu ja soovib saada tagasi summat, mille ta tasus dokumendi alusel, millel ei ole tema sõnul mingit õiguslikku väärtust?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione tributaria provinciale di Roma (Itaalia) 1. juulil 2013 — Pier Paolo Fabretti versus Agenzia delle Entrate

(Kohtuasi C-367/13)

(2013/C 260/56)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione tributaria provinciale di Roma

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Pier Paolo Fabretti

Vastustaja: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli (maksuameti Rooma provintsi I büroo — kontrolliosakond)

Eelotsuse küsimus

Kas see, kui Itaalias elavad isikud on kohustatud Euroopa Liidu liikmesriikide kasiinodes saadud võidud deklareerima ja nende pealt makse tasuma, nagu on sätestatud vabariigi presidendi 22. detsembri 1986. aasta dekreeidi nr 917 (tulumaksuseaduse konsolideeritud redaktsioon, edaspidi „TUIR”) artikli 67 punktis d, on EÜ artikliga 49 vastuolus või tuleb seda pidada õigustatuks, kuna see toimub EÜ artikli 46 tähenduses avaliku korra, avaliku julgeoleku või rahvatervise huvides?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Madalmaad) 1. juulil 2013 — kriminaalasi süüdistuses N.F. Gieleni jt vastu

(Kohtuasi C-369/13)

(2013/C 260/57)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom, A.A. Pruijboom

Eelotsuse küsimused

1a. Kas kemikaali alfa-fenüülsetonitriil (CASi nr 4468-48-8, edaspidi „APAAN”) saab võrdsustada nimekirjas loetletud lähteainega 1-fenüül-2-propanoon (CASi nr 103-79-7, edaspidi „BMK”)? Rechtbank soovib eelkõige teada, kas hollandikeelset sõna „bevatten” [„sisaldama”] või ingliskeelset sõna „containing” ja prantsuskeelset sõna „contenant” tuleb tõlgendada nii, et aine BMK kui selline peab juba aines APAAN olemas olema.

Kui vastus küsimusele 1a on eitav, siis soovib Rechtbank esitada Euroopa Kohtule järgmised täiendavad eelotsuse küsimused:

1b. Kas APAAN-i tuleb lugeda „stoffen [...], die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijck of met economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd” [„aineks”, mida „ei ole võimalik lihtsalt kasutada või käepäraste vahenditega või majanduslikult tasuval viisil ekstraheerida”] või vastavalt „substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means” või „une autre préparation contenant un ou plus de substances classifiées qui sont composées de

manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre en oeuvre ou économiquement viables”? Vastavalt 3. lisas sisalduvatele politsei andmetele näib tegemist olevat suhteliselt ülevaatliku, tõenäoliselt isegi lihtsa muundamismenetlusega.

- 1c. Kas küsimusele 1b vastamisel, eelkõige seoses väljendiga „economische rendabele middelen [„majanduslikult tasuval viisil”]/economically viable means/économiquement viable”, on tähtis, et APAAN-i muundamisel BMK-ks — kui see toimub illegaalselt — teenitakse (saab teenida) ilmselt väga palju raha, kui APAAN töödeldakse edukalt ümber BMK-ks ja/või amfetamiinideks ja/või APAAN-ist saadud BMK viiakse (illegaalselt) turule?
2. Mõiste „ettevõtja” määratlus on sätestatud määruse nr 273/2004 ⁽¹⁾ artikli 2 punktis d ja määruse nr 111/2005 ⁽²⁾ artikli 2 punktis f. Järgmistele küsimustele vastamisel palutakse lähtuda sellest, et tegemist on nimekirjas loetletud lähteainega määruste artikli 2 punkti a tähenduses või sellega võrdsustatud ainega „I LISA nimekirjas loetletud lähteainete” tähenduses. Kas mõiste „ettevõtja” all tuleb mõista ka füüsilist isikut, kes üksinda või koos juriidilise isikuga/juriidiliste isikutega või koos teise füüsilise isikuga/teiste füüsiliste isikutega peab oma valduses (tahtlikult) ilma loata nimekirjas loetletud lähteainet, ilma et esineks muid kahtlustusi?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 273/2004 narkootikumide lähteainete kohta (ELT L 47, lk 1; ELT eriväljaanne 15/08, lk 46).

⁽²⁾ Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 111/2005, millega kehtestatakse ühenduse ja kolmandate riikide vahelise narkootikumide lähteainetega kauplemise järelevalve eeskirjad (ELT L 22, lk 1).

2. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-378/13)

(2013/C 260/58)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Patakia ja A. Alcover San Pedro)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud vajalikke meetmeid, et täita Euroopa Kohtu 6. oktoobri 2005. aasta otsust kohtuasjas C-502/03: komisjon vs. Kreeka Vabariik, siis ei ole Kreeka Vabariik täitnud talle ELTL artikli 260 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

- kohustada Kreeka Vabariiki tasuma komisjonile karistusmaks 71 193,60 eurot kohtuasjas C-502/03 kuulutatud otsuse täitmise viivitatud iga päeva eest, alates käesolevas kohtuasjas otsuse kuulutamise päevast kuni kohtuasjas C-502/02 tehtud otsuse täitmise päevani;
- kohustada Kreeka Vabariiki tasuma komisjonile põhisumma 7 786,80 eurot päevas, alates kohtuasjas C-502/03 otsuse kuulutamise päevast kuni käesolevas kohtuasjas otsuse kuulutamise päevani või kuni kohtuasjas C-502/02 kuulutatud otsuse täitmise päevani, kui see toimub varasemal kuupäeval;
- mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. 6. oktoobril 2005. aastal kohtuasjas C-502/03: komisjon vs. Kreeka Vabariik langetatud otsuses sedastas Euroopa Kohus järgmist:
 1. Kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid, et tagada nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiivi 75/442/EMÜ (jäätmete kohta), muudetud nõukogu 18. märtsi 1981. aasta direktiiviga 91/156/EMÜ, artiklite 4, 8 ja 9 järgimine, siis on Kreeka Vabariik rikkunud talle sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.
 2. Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.
2. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 260 lõikes 1 on sätestatud, et kui Euroopa Liidu Kohus leiab, et liikmesriik ei ole täitnud aluslepingutest tulenevat kohustust, siis nõutakse sellelt riigilt kohtu otsuse täitmiseks vajalike meetmete võtmist.
3. Komisjon saatis ELTL artiklis 260 ette nähtud kohtueelset menetlust järgides Kreeka Vabariigile märgukirja ja täiendava märgukirja, milles ta palus nimetatud riigil esitada oma märkused kõnesoleva kohtuotsuse täitmiseks võetud meetmete kohta.
4. Olles andnud hinnangu vastustele, mille Kreeka Vabariik esitas eespool nimetatud kirjadele ja konkreetselt Kreeka Vabariigi esitatud kaheksale eduaruandele, tuvastas komisjon, et Kreeka Vabariik ei ole rohkem kui seitse aastat pärast eespool nimetatud kohtuotsuse kuulutamist ikka veel võtnud kõiki vajalikke meetmeid, mis on nõutud, et täita Euroopa Kohtu 6. oktoobri 2005. aasta otsust kohtuasjas C-502/03, ja otsustas esitada ELTL artikli 260 lõikes 2 sätestatud hagi.

Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) 3. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-51/11: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) versus komisjon

(Kohtuasi C-379/13 P)

(2013/C 260/59)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (esindajad: *advogado* N. Morais Sarmento ja *advogado* L. Pinto Monteiro)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu otsus terves ulatuses.
- Tühistada vaidlusalune otsus terves ulatuses.
- Mõista apellandi kohtukulud välja komisjonilt ja jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Otsuse tegemiseks mõistliku tähtaja rikkumine

i. Menetluse aegumine

Apellant väidab, et vaidlusalune otsus tehti pärast 4-aastase aegumistähtaja möödumist menetluste algatamiseks, nagu on ette nähtud nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 (¹) artiklis 3. Sama moodi, isegi eeldusel, et menetluste algatamise aegumistähtaeg peatus, möödus kahekordne aegumistähtaeg, ilma et oleks tehtud otsust vastavalt kõnealuse määruse artikli 3 lõike 1 neljandas lõigus sätestatule. Kuna vastav õigus on aegunud, tuleb vaidlusalune otsus tunnistada õigusvastaseks ja seda ei saa täita.

ii. Õiguskindluse põhimõtte rikkumine

Apellant väidab, et asjaolu, et komisjon lasi etteheidetava eeskirjade eiramise ja vaidlusaluse otsuse tegemise vahel mööduda rohkem kui 20 aastat, tähendab õiguskindluse põhimõtte rikkumist. See Euroopa Liidu õiguskorra aluspõhimõtte näeb ette, et igal isikul on õigus, et liidu institutsioonid viiksid tema suhtes menetluse läbi mõistliku aja jooksul.

iii. Kaitseõiguste rikkumine

Apellant väidab, et tema kaitseõigusi on rikutud, kuna võttes arvesse, et talle ette heidetava eeskirjade eiramise ja lõpliku otsuse tegemise vahel on möödunud rohkem kui 20 aastat, on temalt võetud õigus esitada oma seisukohad kohasel ajal, st hetkel, mil ta oleks saanud esitada dokumendid, mis võimaldaks põhjendada kulutusi, mida komisjon pidas abikõlbmatuteks.

(¹) Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1, ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) 3. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-52/11: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) versus komisjon

(Kohtuasi C-380/13 P)

(2013/C 260/60)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (esindajad: *advogado* N. Morais Sarmento ja *advogado* L. Pinto Monteiro)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu otsus terves ulatuses.
- Tühistada vaidlusalune otsus terves ulatuses.
- Mõista apellandi kohtukulud välja komisjonilt ja jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid**Otsuse tegemiseks mõistliku tähtaja rikkumine**

i. Menetluse aegumine

Apellant väidab, et vaidlusalune otsus tehti pärast 4-aastase aegumistähtaja möödumist menetluste algatamiseks, nagu on ette nähtud nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 (¹) artiklis 3. Sama moodi, isegi eeldusel, et menetluste algatamise aegumistähtaeg peatus, möödus kahekordne aegumistähtaeg,

ilma et oleks tehtud otsust vastavalt kõnealuse määruse artikli 3 lõike 1 neljandas lõigus sätestatule. Kuna vastav õigus on aegunud, tuleb vaidlusalune otsus tunnistada õigusvastaseks ja seda ei saa täita.

ii. Õiguskindluse põhimõtte rikkumine

Apellant väidab, et asjaolu, et komisjon lasi etteheidetava eeskirjade eiramise ja vaidlusaluse otsuse tegemise vahel mööduda rohkem kui 20 aastat, tähendab õiguskindluse põhimõtte rikkumist. See Euroopa Liidu õiguskorra aluspõhimõtte näeb ette, et igal isikul on õigus, et liidu institutsioonid viiksid tema suhtes menetluse läbi mõistliku aja jooksul.

iii. Kaitseõiguste rikkumine

Apellant väidab, et tema kaitseõigusi on rikutud, kuna võttes arvesse, et talle ette heidetava eeskirjade eiramise ja lõpliku otsuse tegemise vahel on möödunud rohkem kui 20 aastat, on temalt võetud õigus esitada oma seisukohad kohasel ajal, st hetkel, mil ta oleks saanud esitada dokumendid, mis võimaldaks põhjendada kulutusi, mida komisjon pidas abikõlbmatuteks.

(¹) Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1, ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) 3. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 19. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-53/11: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) versus komisjon

(Kohtuasi C-381/13 P)

(2013/C 260/61)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (esindajad: advokaadid N. Morais Sarmento ja L. Pinto Monteiro)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu otsus tervikuna;
- tühistada vaidlustatud otsus tervikuna;

— jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja apellandi kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Mõistliku otsustamistähtaja möödalaskmine

i. Menetluste aegumine

Apellant väidab, et vaidlustatud otsus võeti vastu pärast seda, kui oli möödunud menetluste nelja-aastane aegumistähtaeg, nii nagu see tuleneb nõukogu määruse (EÜ) nr 2988/95⁽¹⁾ artiklist 3. Isegi juhul, kui menetluste aegumistähtaeg oleks vahepeal katkenud, oli siiski möödunud aegumistähtaja kahekordne kestus, ilma et oleks võetud vastu otsust kooskõlas viidatud määruse artikli 3 lõikes 1 sätestatuga. Kuna vastav õigus oli aegunud, tuleb vaidlustatud otsus tunnistada õigusvastaseks ja seda ei saa täita.

ii. Õiguskindluse põhimõtte rikkumine

Apellant väidab, et asjaolu, et komisjon lasi väidetavatest rikkumistest alates mööduda enam kui 20 aastat, enne, kui võttis vastu vaidlustatud otsuse, rikub õiguskindluse põhimõtet. See Euroopa Liidu õiguskorra aluspõhimõtte näeb ette, et kõigil isikutel on õigus, et Euroopa Liidu institutsioonid menetleksid neid puudutavat küsimust mõistliku aja jooksul.

iii. Kaitseõiguse rikkumine

Apellant väidab, et rikuti tema kaitseõigust, sest arvestades, et talle omistatavate rikkumiste ja lõpliku otsuse vastuvõtmise vahele jäi enam kui 20-aastane ajavahemik, võeti talt õigus esitada oma märkused aegsasti, st ajal, kui dokumendid, mis võimaldasid õigustada kulusid, mida komisjon peab abikõlbmatuteks, olid veel tema käsutuses.

⁽¹⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95, Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1, ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 5. juulil 2013 — M. G., N. R., jt versus Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Kohtuasi C-383/13)

(2013/C 260/62)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: M. G.

N. R.

Vastustaja: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Eelotsuse küsimused

1. Kui siseriiklik haldusasutus, valmistades ette pikendamisotsust Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ⁽¹⁾ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel artikli 15 lõike 6 tähenduses, rikub kaitseõiguste üldpõhimõtet, mida on väljendatud ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta⁽²⁾ artikli 41 lõikes 2, siis kas see toob tingimata ja igal juhul kaasa kinnipidamise tühistamise?
2. Kas kaitseõiguste üldpõhimõtte võimaldab jätkata huvide kaalumist, mille raames lisaks nimetatud põhimõtte rikkumise tõsidusele ja sellest tulenevale välismaalase huvide kahjustamisele võetakse arvesse ka liikmesriigi huve seoses kinnipidamise pikendamisega?

⁽¹⁾ ELT 2000, C 364, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 348, lk 98.

5. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Küprose Vabariik

(Kohtuasi C-386/13)

(2013/C 260/63)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Hetsch, K. Herrmann ja M. Patakia)

Kostja: Küprose Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Küprose Vabariik ei ole võtnud vastu kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme, et täita direktiivi 2009/28/EÜ⁽¹⁾, taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning 2001/77/EÜ⁽²⁾ ja 2003/30/EÜ⁽³⁾ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta või igal juhul ei ole komisjonile neist normidest teatanud, siis on Küprose Vabariik rikkunud talle nimetatud direktiivi artikli 27 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— mõista Küprose Vabariigilt ELTL artikli 260 lõike 3 alusel välja karistumakse 11 404,80 eurot päevas, alates Euroopa Kohtu otsuse kuulutamisest;

— mõista kohtukulud välja Küprose Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/28/EÜ käsitleb taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamist ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmist ja hilisemat kehtetuks tunnistamist (edaspidi „direktiiv 2009/28/EÜ“). Selle direktiivi artikli 1 kohaselt kehtestatakse direktiiviga üldine raamistik taastuvatest energiaallikatest toodetava energia kasutamise edendamiseks. Sellega seatakse kohustuslikud riiklikud eesmärgid seoses taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaaluga summaarses energia lõpptarbimises ja transpordisektoris. Selles sätestatakse eeskirjad liikmesriikide vaheliste statistiliste ülekannete, liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste ühisprojektide, päritolutaagatiste, haldusmenetluste, teabe ja koolituse kohta ning taastuvatest energiaallikatest toodetud energia juurdepääsu kohta elektrijaotusvõrgule. Sellega kehtestatakse biokütuste ja vedelate biokütuste säästlikkuse kriteeriumid.
2. Vastavalt direktiivi 2009/28/EÜ artiklile 27 tuli liikmesriikidel jõustada direktiivi järgimiseks vajalikud siseriiklikud normid hiljemalt 5. detsembriks 2010 ja teatada võetud meetmetest komisjonile; mh ELTL artikli 260 lõikest 3 tulenevalt moodustab see teatamine täieõigusliku osa Euroopa Liidu õigusnormide siseriiklikku õigusesse ülevõtmise kohustusest ja lojaalse koostöö kohustusest.
3. Tuginedes Küprose ametiasutuste kirjadele ja siseriiklikele meetmetele, millest teatati kohtuelse menetluse käigus, enne, kui oli otsustatud esitada käesolev hagi, tuvastas komisjon, et Küprose Vabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme, et viia siseriiklik õiguslik raamistik täielikult kooskõlla direktiivi 2009/28/EÜ sätetega ning otsustas esitada ELTL artikli 258 (koostoimes ELTL artikli 260 lõikega 3) alusel hagi nõudega, et Euroopa Kohus tunnistaks, et Küprose Vabariik on rikkunud talle eespool nimetatud direktiivi artikli 27 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.

Kreeka Vabariigi 8. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 17. mai 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-294/11: Kreeka versus komisjon

(Kohtuasi C-391/13 P)

(2013/C 260/64)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Kreeka Vabariik (esindaja: I. Khalkias)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks;
- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu otsus põhjustel, mis on täpsemalt esitatud nõuetes;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

- Apellatsioonkaebuse esimeses väites, mis puudutab oliiviõli-sektorit, väidab Kreeka Vabariik, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnorme, kuna Üldkohus tõlgendas ja kohaldas valesti dokumentides AGRI/VI/5330/1997, AGRI/17933/2000 ja AGRI/61495/2002 sisalduvaid ja kehtivaid juhiseid, kuna ta pidas oliivisektoris kontrollisüsteemi vaieldamatut parandamist ajavahemikuks 2004–2005 võrreldes ajavahemikuga 2003–2004 korduvrikkumiseks, kusjuures korduvad puudujäägid ja oluline halvenemine õigustavad korrektsioonimäära suurendamist ajavahemikuks 2004–2005, kuigi ilmselgelt ei olnud põhjendatud ajavahemikuks 2003–2004 kehtestatud 10 % korrektsioonimäära korduvrikkumise tõttu ajavahemikuks 2004–2005 suurendamine 15 % le, arvestades arvukaid parandamisi (oliivikasvatuse GIS-süsteemi pidev ajakohastamine, kohapealsete ja riskkontrollide parandamine, mis võimaldasid tuvastada rikkumisi ja määrata karistusi), mis kontrollisüsteemi tugevdasid.
- Apellatsioonkaebuse teises väites, mis puudutab põllukultuuride sektorit, väidab Kreeka Vabariik:

1. liidu õiguse ja proportsionaalsuse põhimõtet rikuvad ajakohastamata juhiste väär tõlgendamine ja kohaldamine seoses vana ühise põllumajanduspoliitika kindla määraga korrektsiooni kehtestamisega uuele ühisele põllumajanduspoliitikale, kuna kindlad korrektsioonimäärad puudutasid eri kontrollisüsteeme, ja

⁽¹⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 16.

⁽²⁾ EÜT L 283, 27.10.2001, lk 33; ELT eriväljaanne 12/02, lk 121.

⁽³⁾ ELT L 123, 17.5.2003, lk 42; ELT eriväljaanne 13/31, lk 188.

2. Üldkohtu põhjendused on ebapiisavad, kuna 2007. aasta deklaratsioonideks kasutatud SIPA-SIG andmete võrdlus uue, 2009. aastal ajakohastatud SIPA-SIG andmetega tõi esile minimaalsed erinevused ja vead, mis ei ületa 2,4 % ning seega ei ole 5 % korrigeerimine põhjendatud; seda veelgi enam, et Kreeka Vabariigi sisulised argumendid risthalduskontrollide kvaliteedi kohta jäeti arvesse võtmata.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social de Barcelona (Hispaania) 9. juulil 2013 – Andrés Rabal Cañas versus Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Kohtuasi C-392/13)

(2013/C 260/65)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Andrés Rabal Cañas

Vastustajad: Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

Eelotsuse küsimused

- Arvestades, et direktiivi 98/59 ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 1 punktis a sisalduva mõiste «kollektiivsed koondamised» alla kuulub igasugune «tööandja algatusel töölt vabastamine ühel või mitmel põhjusel, mis ei ole seotud asjaomaste üksiktöötajate isikuga», lähtudes selles punktis sätestatud künnistest, siis kas seda mõistet tuleb – arvestades tema ulatust ühenduse mõistena – tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline siseriiklik ülevõtmisnorm, nagu töötajate põhimääruse artikli 51 lõige 1, mis piirab nimetatud mõiste ulatust vaid töölepingu teavat tüüpi ülesütlemisega, mis vastab ülesütlemisele «majanduslikel, tehnilistel, organisatoorsest või tootmisega seonduvatel» põhjustel?
- Kas selleks, et määrata koondamiste arv, mida tuleb arvestada selle kindlaksmääramisel, kas võib olla tegemist «kollektiivse koondamisega» direktiivi 98/59 artikli 1 lõike 1 määratluses, ükskõik, kas on aset leidnud «tööandja algatusel töölt vabastamine» (punkt a) või «tööandja algatusel toimunud töölepingu lõpetamised, mille üks põhjus või mitu põhjust ei ole seotud asjaomaste üksiktöötajatega, juhul kui koondamisi on vähemalt viis» (punkt b), tuleb arvesse võtta (kokkulepitud ajaks, töö või teenuse tõttu sõlmitud) tähtajaliste töölepingute individuaalseid ülesütle-misi, nagu need, mida on nimetatud töötajate põhimääruse artikli 49 lõike 1 punktis c?

3. Kas mõiste «kollektiivsete koondamiste puhul, mis tulenevad piiratud ajaks või teatud töö tegemise ajaks sõlmitud töölepingutest», mida on kasutatud direktiivi 98/59 [artikli 1 lõike 2 punktis a] sätestatud juhtumi kohta, mil direktiivi ei kohaldata, tuleb määratleda üksnes läbi lõike 1 punktis a sätestatud kitsalt kvantitatiivse kriteeriumi või on lisaks nõutud, et kollektiivse koondamise põhjus tuleneks kollektiivselt nimetatud ajaks või teenuse osutamiseks või töö tegemiseks sõlmitud töölepingutest?

4. Kas mõistet «tegevuskoht» kui «ühenduse õiguse mõistet», mis on keskne selle määratlemisel, mida tuleb mõista «kollektiivse koondamisena» direktiivi 98/59 artikli 1 lõike 1 kontekstis, saab (arvestades, et selle normi näol on vastavalt direktiivi artiklis 5 sätestatule tegemist miinimumstandardiga) tõlgendada nii, et ülevõtmisnorm liikmesriigi siseriiklikus õiguskorras – Hispaania juhtumil töötajate põhimääruse artikli 51 lõige 1 – seob arvuliste künniste arvutamise üksnes «ettevõtja» kui tervikuga, välja arvatud juhtumid, mil «tegevuskoha» võrdlusühikuks võtmise tõttu ületataks selles sättes ette nähtud arvulised künnised?

⁽¹⁾ Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/59/EÜ, kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 225, lk 16, ELT eriväljaanne 05/03 lk 327).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 11. juulil 2013 – Ministerstvo práce a sociálních věcí versus Mgr. K. B.

(Kohtuasi C-394/13)

(2013/C 260/66)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja (vastustaja esimeses kohtuastmes): Ministerstvo práce a sociálních věcí

Teine menetlusosaline (kaebaja esimeses kohtuastmes): Mgr. K. B.

Eelotsuse küsimused

- Kas nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 ⁽¹⁾ sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes artiklit 76 tuleb tõlgendada nii, et sellisel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, st olukorras, kus kaebaja, tema abikaasa ja laps elavad Prantsusmaal, seal töötab tema abikaasa, seal asub nende huvide kese ja kaebaja on Prantsusmaal täies ulatuses saanud perehüvitist PAJE (*prestation d'accueil du jeune enfant*), on Tšehhi Vabariik talle perehüvitise ja vanemahüvitise maksmiseks pädev riik?

Esimesele küsimusele jaatava vastuse korral:

2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004⁽²⁾ sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta üleminekusätteid tuleb tõlgendada nii, et need kohustavad Tšehhi Vabariiki maksma perehüvitist pärast 30. aprilli 2010, kuigi riigi pädevust võib alates 1. maist 2010 olla mõjutanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 987/2009⁽³⁾, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord, sätestatud uus elukoha mõiste (artikkel 22 jj)?

Esimesele küsimusele eitava vastuse korral:

3. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas on Tšehhi Vabariik alates 1. maist 2010 perehüvitise maksmiseks pädev riik?

(¹) EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01 lk 35.

(²) ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72.

(³) ELT L 284, 30.10.2009, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satakunnan käräjäoikeus (Soome) 12. juulil 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry versus Elektrobudowa Spolka Akcyjna

(Kohtuasi C-396/13)

(2013/C 260/67)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Satakunnan käräjäoikeus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Sähköalojen ammattiliitto ry

Kostja: Elektrobudowa Spolka Akcyjna

Eelotsuse küsimused

- 1.1 Kas töötajate huvides tegutsev ametiühing võib oma õiguse alusena tugineda vahetult Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 47 teise riigi teenuseosutaja vastu olukorras, kus väidetavalt artikliga 47 vastuolus olev säte (Poola tööseadustiku artikkel 84) on puhtalt siseriiklik säte?

- 1.2 Kas tulenevalt liidu õigusest ja eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 47 ning direktiivi 96/71/EÜ⁽¹⁾ artikli 5 teisest lõigust ja artiklist 6 nähtuvast tõhusa õiguskaitse põhimõttest, tõlgendatuna koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 12 tagatud vabadusega kuuluda ametiühingusse, peab siseriiklik kohus nimetatud direktiivis käsitletud sissenõutavaks muutunud kohustusi puudutavas, vastuvõtvast liikmesriigis toimivas kohtumenetluses jätma kohaldamata töötajate päritoluriigi tööõiguse sellise normi, mis välistab töötasunõude üleandmise sissenõude esitamiseks ja seega menetluspooleks olemise õiguse andmise vastuvõtva liikmesriigi ametiühingule, kui vastuvõtva liikmesriigi vastav õigusnorm lubab sissenõutavaks muutunud töötasunõude sissenõude esitamiseks üle anda ja seega annab ametiühingule, kelle liikmeteks kõik nõudeõiguse üle andnud töötajad on, õiguse olla menetluspooleks?

- 1.3 Kas Lissaboni lepingu protokoll 30 sätteid tuleb tõlgendada nii, et ka muu kui Poola ja Ühendkuningriigi siseriiklik kohus peab neid arvesse võtma juhul, kui asjaomane kohtuvaidlus seondub olulises osas Poolaga ja eriti siis, kui töölepingute suhtes kohaldatav õigus on Poola õigus? Teisisõnu, kas nimetatud Poolat ja Ühendkuningriiki puudutav protokoll välistab võimaluse, et Soome kohus otsustab, et Poola seadused ja määrused ning haldustava ja -meetmed on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste hartas nähtud põhiõiguste ja -vabadustega ning põhimõtetega?

- 1.4 Kas Rooma I-määruse artikli 14 lõiget 2 tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 arvestades tõlgendada nii, et esimesena nimetatud säte keelab liikmesriikidel kohaldada liikmesriigi siseriiklikku õigust, milles sisaldub töösuhtel põhineva nõudeõiguse üleandmise keeld?

- 1.5 Kas Rooma I-määruse artikli 14 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et töölepingust tuleneva nõudeõiguse üleandmise suhtes kohaldatav õigus on see õigus, mida kõnealuse töölepingu suhtes kohaldatakse Rooma I-määruse alusel, sõltumata sellest, kas konkreetse nõude sisu mõjutavad ka muu õiguse normid?

- 1.6. Kas direktiivi 96/71 artiklit 3 koostoimes ETLT artiklitega 56 ja 57 tuleb tõlgendada nii, et töötasu miinimummäär mõiste hõlmab palgaklassifikatsioonile vastava põhitunnitöötasu, tagatud tükitöötasu, puhkusetootuse, kindlasummalise päevaraha ja iga päeva eest makstava reisiajahüvitise, nii nagu need töötingimused on määratletud direktiivi lisa kohaldamisalasse kuuluvas üldkohaldatavas kollektiivlepingus?

- 1.6.1 Kas ETLT artikleid 56 ja [57] ja/või direktiivi 96/71/EÜ artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et need takistavad liikmesriiki, st vastuvõtvat liikmesriiki kehtestamast siseriiklikus õiguses (üldkohaldatav kollektiivleping) teise liikmesriigi

teenuseosutajale kohustust maksta reisijahüvitist ja päevaraha oma territooriumile lähetatud töötajatele, kui võtta arvesse asjaolu, et kõnealuse siseriikliku õiguse kohaselt loetakse kõiki lähetatud töötajaid tööreisil olevaks kogu lähetuse vältel, mis annab töötajale õiguse saada reisijahüvitist ja päevaraha?

1.6.2 Kas ELTL artikleid 56 ja 57 ja/või direktiivi 96/71/EÜ artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et need ei võimalda siseriiklikul kohtul keelduda tunnustamast teise liikmesriigi ettevõtja poolt oma asukohaliikmesriigis välja töötatud ja kasutatavat töötasuklassifikaatorit, kui selline olemas on?

1.6.3 Kas ELTL artikleid 56 ja 57 ja/või direktiivi 96/71/EÜ artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et need lubavad teise liikmesriigi tööandjal õiguspäraselt ja vastuvõtva liikmesriigi kohtu jaoks siduvalt otsustada töötaja palgaastme määramise olukorras, kus vastuvõtva liikmesriigi üldkohaldatav kollektiivleping nõuab teistsuguse lõpptulemuse tagavat palgaastme määramist, või on vastuvõtval liikmesriigil, kuhu teise liikmesriigi teenuseosutaja töötajad on lähetatud, õigus kehtestada teenuseosutajale kohustuslikke nõudeid töötajate palgaastme määramise kriteeriumite osas?

1.6.4 Kas direktiivi 96/71 artiklit 3 koostoimes ELTL artiklitega 56 ja 57 tõlgendades tuleb küsimuses 1.6 mainitud kollektiivlepingu alusel nõutavat tööandja eluruumi ja teise liikmeriigi tööandja poolt töölepingu alusel antavaid toidukuponge käsitada lähetusega seotud kulude hüvitisena või direktiivi artikli 3 lõikes 1 oleva töötasu miinimummäära mõistega hõlmatuna?

1.6.5 Kas direktiivi 96/71 artiklit 3 koostoimes ELTL artiklitega 56 ja 57 saab tõlgendada nii, et tükitöötasu, reisijahüvitise ja päevarahaga seotud küsimuste tõlgendamise raames tuleb vastuvõtva liikmesriigi üldkohaldatavat kollektiivlepingut lugeda õigustatuks avaliku korra nõuetest tulenevalt?

17. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Rumeenia

(Kohtuasi C-405/13)

(2013/C 260/68)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae)

Kostja: Rumeenia

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Rumeenia ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/73/EÜ, mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ⁽¹⁾, artikli 2 punkti 1, artikli 3 lõike 5 punkti b, lõigete 7 ja 8 ning lõike 9 punkti c, artikli 5, artikli 7 lõike 4, artikli 9 lõigete 1–7, artikli 10 lõigete 2 ja 5, artikli 11 lõike 8, artikli 13 lõike 4 ja lõike 5 punkti b, artikli 16 lõigete 1 ja 2, artikli 25 lõike 1, artikli 26 lõike 2 punkti c, artikli 31 lõike 3, artikli 34 lõike 2, artikli 37 lõike 1 punktide k, p ja q, lõike 3, punktide b ja d, ning lõigete 10–12, artikli 38 lõike 1, artikli 39 lõigete 1, 4 ja 8 ning I lisa 1 punkti 1 ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme, siis on ta rikkunud selle direktiivi artikli 49 lõikest 1 tulenevaid kohustusi

— määrata Rumeeniale direktiivi 2009/73/EÜ ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistumakse 30 228,48 eurot päevas alates Euroopa Kohtu poolt kohtuotsuse kuulutamise päevast;

— mõista kohtukulud välja Rumeenialt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õiguskorda ülevõtmise tähtaeg möödus 3. märtsil 2011.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuse osutamisega (EÜT L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431).

⁽¹⁾ ELT L 211, lk 55.

17. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Rumeenia

(Kohtuasi C-406/13)

(2013/C 260/69)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae)

Kostja: Rumeenia

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Rumeenia ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/73/EÜ, mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ⁽¹⁾, artikli 3 lõigete 3 ja 4, artikli 4 lõike 2, artikli 8, artikli 9 lõigete 1–7), artikli 10 lõigete 2 ja 5, artikli 13 lõigete 1 ja 5, artikli 14 lõike 4 ja lõike 5 punkti b, artikli 16 lõike 1, artikli 25 lõike 5, artikli 36 lõike 9 kolmanda lõigu, artikli 41 lõike 1 punktide d, g ja q, lõike 3 punktide b ja d, lõike 6 punktide a ja c, ning lõigete 10–12), artikli 42 lõike 1), artikli 43 lõigete 1, 4 ja 8), artikli 48 ja I lisa 1 punkti 1 ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme, siis on ta rikkunud selle direktiivi artikli 54 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— määrata Rumeeniale direktiivi 2009/73/EÜ ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistumakse 30 228,48 eurot päevas alates Euroopa Kohtu poolt kohtuotsuse kuulutamise päevast.

— mõista kohtukulud välja Rumeenialt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õiguskorda ülevõtmise tähtaeg möödus 3. märtsil 2011.

⁽¹⁾ ELT L 211, lk 94.

Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 19. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. mai 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-249/11: Sanco versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Marsalman (kana kujutis)

(Kohtuasi C-411/13 P)

(2013/C 260/70)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: J. Crespo Carrillo ja A. Folliard-Monguiral)

Teine menetlusosaline: Sanco, SA

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— teha asjas uus sisuline otsus, jättes vaidlustatud otsuse peale esitatud hagi rahuldamata, või saata asi Üldkohtusse tagasi;

— mõista kohtukulud välja Üldkohtu kustjalt.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus rikkus ühenduse kaubamärgi määruse⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b, tuginedes Nizza klassifikatsiooni klassides 35 ja 39 taotletava kaubamärgiga hõlmatud teenuste ulatuse valele tõlgendusele. Kaupade ja teenuste sarnasuse analüüs on väär, kuna Üldkohus ei võtnud arvesse asjaolu, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud teenused välistavad oma kohaldamisalast tegevuse, mida ettevõtja pakub enda nimel seoses enda kaupadega. See, kas niisuguseid teenuseid tuleb Nizza klassifikatsiooni tähenduses osutada kolmanda isiku arvel, on õigusküsimus, mida Euroopa Kohus peab selgitama.

2. Üldkohus rikkus ühenduse kaubamärgi määruse artikli 8 lõike 1 punkti b, hinnates kaupade või teenused täiendavust sõltuvalt sellest, kui tähtis on kaup või toode muude kaupade või teenuste „ostmiseks“ vastavalt asjaomase avalikkuse tajule. Üldkohus ei analüüsinud, kas see, kas kaubad ja teenused on üksteist täiendavad, põhineb niisugusel vastastikusel toimel, et nende koos kasutamine on rangelt objektiivselt seisukohast vajalik või soovitav.

3. Üldkohus rikkus ühenduse kaubamärgi määruse artikli 8 lõike 1 punkti b, järeldades, et teatavad üksteist täiendavad

kaubad ja teenused olid automaatselt sarnased, olgugi et vähesel määral, kontrollimata, kas teistest teguritest tulevavad erinevused ei võinud seda täiendavust neutraliseerida.

(¹) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (kodifitseeritud versioon) (ELT L 78, lk 1).

Hispaania Kuningriigi 26. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 29. mai 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-384/10: Hispaania Kuningriik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-429/13 P)

(2013/C 260/71)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Hispaania Kuningriik (esindaja: A. Rubio González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— igal juhul rahuldada apellatsioonkaebus ja tühistada osaliselt Üldkohtu 29. mai 2013. aasta otsus kohtuasjas T-384/10: Hispaania Kuningriik vs. Euroopa Komisjon;

— tühistada vastavalt esitatud nõuetele osaliselt komisjoni 30. juuni 2010. aasta otsus K(2010) 4147, millega vähendatakse Ühtekuuluvusfondist järgmistele projekti(gruppi)dele antud rahalist abi: 2000.ES.16.C.PE.133 „Andévalo maakonnas asuva Guadiana jõe valgala elanikkonna veega varustamine”, 2000.ES.16.C.PE.066: „Gualdalquiviri jõe valgala saneerimine ja puhastamine Guadaira, Aljarafe ja Guadalquiviri EE NN PP piirkondades” ning 2002.ES.16.C.PE.061: „Granada ja Málaga provintside linnadevaheliste süsteemide veega varustamine”,

— mõista kohtukulud igal juhul välja teiselt menetlusosaliselt.

Väited ja peamised argumendid

Õigusnormi rikkumine seoses mõistega „ehitustöö”, sest kogu võrgustikku peeti üheksainsaks ehitustööks nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/37/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike ehitustöölepingute sõlmimise kord (¹) artikli 1 mõttes.

Edasikaevatud kohtuotsus kaldub kõrvale 5. oktoobri 2000. aasta otsuses kohtuasjas C-16/98: komisjon vs. Prantsusmaa (EKL 2000, lk I-8315) sisalduvast kohtupraktikast, sest selles ei ole võetud arvesse tööde kogumi geograafilist järjepidevust ja ehitustööde sõltumist üksteisest, st teenuse osutamiseks nõutud vastastikust seotust.

(¹) EÜT L 199, lk 54; ELT eriväljaanne 06/02, lk 163.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 4. juuli 2013. aasta määrus — Just Music Fernsehbetrieb versus Siseturu Ühtlustamise Amet — France Télécom (Jukebox)

(Kohtuasi T-589/10) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Varasema ühenduse kaubamärgi tühistamine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2013/C 260/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Just Music Fernsehbetrieb GmbH (Landshut, Saksamaa) (esindaja: T. Kaus)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: P. Geroulakos)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: France Télécom SA (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat C. Bertheux Scotte)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 14. oktoobri 2010. aasta otsuse peale (asi R 1408/2009-1), mis tehti France Télécom ja Just Music Fernsehbetriebs GmbH vahelises vastulausemenetluses.

Resolutsioon

1. Kohtuasjas otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Just Music Fernsehbetriebs GmbH ja France Télécomi kohtukulud nende endi kanda ning mõista kummaltki välja pool Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 72, 5.3.2011.

Üldkohtu 8. juuli 2013. aasta määrus — Nutrichem Diät + Pharma versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Gervais Danone (Active)

(Kohtuasi T-414/11) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulause — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2013/C 260/73)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Saksamaa) (esindajad: advokaadid D. Jochim ja R. Egerer)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: K. Klüpfel, hiljem D. Walicka)

Teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Compagnie Gervais Danone (Levallois Perret, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M. de Justo Bailey)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 4. mai 2011. aasta otsuse peale (asi R 683/2010-1), mis puudutab Nutrichem Diät + Pharma GmbH ja Compagnie Gervais Danone vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta hageja ja menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt kummaltki välja pool kostja kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 298, 8.10.2011.

**Üldkohtu presidendi 5. juuli 2013. aasta määrus —
Zweckverband Tierkörperbeseitigung versus komisjon**

(Kohtuasi T-309/12 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik-õiguslikule ühingule tasude maksmine — Riigiabi — Kohustus nõuda tagasi summad, — Taotlus kohaldamise peatamiseks — Kiireloomulisus)

(2013/C 260/74)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Rivenich, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Kerkmann)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Sauer ja T. Maxian Rusche)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Saria Bio Industries AG & Co. KG (Selm, Saksamaa); SecAnim GmbH (Lünen, Saksamaa); ja Knochen- und Fett-Union (KFU) GmbH (Selm) (esindajad: advokaadid U. Karpenstein ja C. Johann)

Ese

Nõue peatada komisjoni 25. aprilli 2012. aasta otsuse 2012/485/EL riigiabi SA.25051 (C 19/10) (ex NN 23/10) kohta, mida Saksamaa andis eriotstarbelisele ühingule Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (ELT L 236, lk 1) kohaldamine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Üldkohtu presidendi 17. juulil 2013 määrus — Borghezio versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi T-336/13 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Euroopa Parlament — Otsus, millega poliitik arvatakse fraktsioonist välja — Täitmise peatamise taotlus — Põhihagi ilmselge vastuvõetamatus — Taotluse vastuvõetamatus — Kiireloomulisuse puudumine)

(2013/C 260/75)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Mario Borghezio (Torino, Itaalia) (esindaja: advokaat H. Laquay)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: N. Lorenz, N. Görlitz ja M. Windisch)

Ese

Nõue tühistada Euroopa Parlamendi otsus, mis võeti vastu Euroopa Parlamendi presidendi otsusena 10. juuni 2013. aasta täiskogu istungil, mille kohaselt on hageja alates 3. juunist 2013 fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliige ja on sellest kuupäevast alates välja arvatud fraktsioonist „Europe Libertés Démocratie”.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsus kohtukulude kohta tehakse hiljem.

27. juunil 2013 esitatud hagi — Groupe Léa Nature versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Debonaire Trading (SO'BiO étic)

(Kohtuasi T-341/13)

(2013/C 260/76)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Groupe Léa Nature (Périgny, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat S. Arnaud)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Debonaire Trading International, Lda (Funchal, Portugal)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 26. märtsi 2013 otsus R 203/2011-1, millest teatati 18. aprillil 2013;
- jätta nii DEBONAIRE TRADING INTERNACIONAL LDA kui ka Siseturu Ühtlustamise Ameti Üldkohtu menetluses tekkinud kulud nende enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk „SO'Bio étic”, klassidesse 3, 24 ja 25 kuuluvatele kaupadele — Ühenduse kaubamärgitaotlus nr 6 827 281

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Sõnamärgi „SO...?” et al. Ühenduse kaubamärgi registreeringud ja Ühendkuningriigi kaubamärgiregistreeringud klassidesse 3 ja 25 kuuluvatele kaupadele

Vastulause te osakonna otsus: Lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: Tühistas vaidlustatud otsuse ja jättis rahuldamata CTM taotlus kõigile klassidesse 3 ja 25 kuuluvatele kaupadele;

Väited: kaubamärgimääruse artikli 8 lõike 1 punkti b ja lõike 5 rikkumine.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Hageja

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Saksamaa registreerimata märk „FUNNY BANDS” mitmetele kaupadele, teenustele ja tegevustele

Vastulause te osakonna otsus: Lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata

Väited: Nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 rikkumine.

28. juunil 2013 esitatud hagi — Out of the blue versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Dubois jt (FUNNY BANDS)

(Kohtuasi T-344/13)

(2013/C 260/77)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Out of the blue (Lilienthal, Saksamaa) (esindajad: advokaadid G. Hasselblatt ja D. Kipping)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Frédéric Dubois jt (Lasne, Belgia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada teise apellatsioonikoja 4. aprilli 2013. aasta otsus, juhtum R 542/2012-2;

— jätta Ühtlustamisameti kohtukulud tema enda kanda ja lisaks mõista temalt välja hageja kohtukulud;

— juhul, kui F. DUBOIS astub menetlusse, jätta menetlusse astuja kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Teine menetluspool apellatsioonikojas

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnalist elementi „FUNNY BANDS” sisaldav sõnamärk kaupadele ja teenustele klassides 14, 17 ja 35 — Ühenduse kaubamärgi taotlus nr 9 350 794

4. juulil 2013 esitatud hagi — Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks versus komisjon

(Kohtuasi T-354/13)

(2013/C 260/78)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks e.V. (Berliin, Saksamaa) (esindajad: Rechtsanwalt I. Jung, Rechtsanwalt M. Teworte Vey, Rechtsanwalt A. Renvert ja Rechtsanwalt J. T. Saatkamp)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada kostja 8. aprilli 2013. aasta otsus asjas „Kołocz śląski/Kołacz śląski” — Schlesischer Streuselkuchen (viide Ares (2013) 619104 — 10. aprill 2013).

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et õiguslik alus on väär

— Hageja väidab, et tema taotluse üle tühistada „Kołocz śląski/Kołacz śląski” kui kaitstud geograafiline tähis otsustas kostja õigusnormi rikkudes kostja otsuse tegemise ajal kehtinud määruse (EL) nr 1151/2012⁽¹⁾ uue verisooni alusel, selle asemel et otsustada hageja taotluse esitamise ajal kehtinud vana määruse (EÜ) nr 510/2006⁽²⁾ alusel. Seetõttu rikkus kostja põhimõtet *tempus regit actum*.

— Hageja väidab lisaks, et tühistamisaotlus on nr 510/2006 kohaselt vastuvõetav ja põhjendatud. Hageja väidab siinkohal muu hulgas, et tegemist on kahe tühistamise alusega määruse nr 510/2006 artikli 12 lõike 2 tähenduses (vaidlusaluse tähise puhul on tegemist üldnimetusega määruse nr 510/2006 artikli 3 lõike 1 tähenduses; registreeringu spetsifikaadis on väärtalt piiritletud Sileesia geograafilist ala) ning et selle sätte teistsugune tõlgendus ja kohaldamine rikuks Saksamaa Liitvabariigi pagariettevõtjate põhiõigusi.

2. Teine väide, et rikutud on määrust nr 1151/2012

— Hageja väidab, et taotlus oleks vastuvõetav ja põhjendatud isegi siis, kui hinnata seda määruse nr 1151/29012 alusel.

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, lk 1).
- (²) Nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (ELT L 93, lk 12).

4. juulil 2013 esitatud hagi — easyJet Airline versus komisjon

(Kohtuasi T-355/13)

(2013/C 260/79)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: easyJet Airline Co. Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid M. J. Werner ja R. Marian)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada tühisteks komisjoni 3. mai 2013. aasta otsus C(2013) 2727 lõplik juhtumid COMP/39.869 — easyJet/Schiphol; ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsusega rikuti õigusnormi (nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 (¹) artikli 13 sätete väärtõlgendamine), koostöös ilmse hindamisveaga (väär järeldus, et Madalmaade siseriiklik menetlus on võrdsustatud asjaga tegelenud riikliku konkurentsiametiga).

2. Teine väide, et vaidlustatud otsus rikub olulisi menetlusnorme, nimelt keeldumise kohta asjakohaste põhjenduste esitamata jätmise. Lisaks ei ole komisjon võtnud arvesse kõiki õiguslikke asjaolusid ja fakte, millele hageja tema tähelepanu osutas.

- (¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003, asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise koht (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02 lk 205).

5. juulil 2013 esitatud hagi — European Space Imaging versus komisjon

(Kohtuasi T-357/13)

(2013/C 260/80)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: European Space Imaging GmbH (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat W. Trautner)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada 5. juuni 2013. aasta kirjaga teatavaks tehtud otsus piiratud riigihankemenetluse tühistamise kohta;

— tühistada 5. juuni 2013. aasta kirjaga teatavaks tehtud otsus viia uue riigihankena läbi avatud hankemenetlus;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet

Hageja väidab, et kuna komisjon tühistas riigihankemenetluse, mis puudutab ühise põllumajanduspoliitika raames tehtavate kontrollide toetamiseks satelliitide kaugseire andmete tagamise ja seonduvate teenuste osutamist (ELT 2012/S 183 299769), rikkus komisjon määruse nr 1605/2002⁽¹⁾ artikli 89 lõikes 1 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet. Sellega seoses märgib hageja lisaks, et komisjoni tegevus on vastuolus üldpõhimõttega, et riigihankemenetluse tühistamine peab olema viimane vahend (*ultima ratio*). Hageja leiab, et komisjon oleks pidanud paluma pakkumises osalejatel esitada konkreetsed pakkumised, enne kui ta oleks saanud otsustada, et tegelikult ühtegi majanduslikult soodsat pakkumist ei esitata.

2. Teine väide, et rikutud on läbipaistvuse põhimõtet

Hageja leiab selle väite raames, et kuna komisjon keeldus väljastamast konkreetset teavet riigihankemenetluse tühistamise põhjuste kohta, rikkus komisjon määruse nr 1605/2002 artikli 89 lõikes 1 sätestatud läbipaistvuse põhimõtet. Hageja ei saa eelkõige kontrollida, kas viidatud põhjused üldse esinevad. Lisaks märgib hageja, et satelliitide kaugseire andmete pakkujad tegutsevad väga kõrgel tasemel spetsialiseeritud turul ning seetõttu on potentsiaalsete pakkujate arv väga piiratud, samuti heidab hageja ette, et enne kui komisjon otsustas tühistada riigihankemenetluse, ei teavitanud komisjon, et menetlus võidakse tühistada juhul, kui puudub teatud arv pakkujaid.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste tildeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74).

8. juulil 2013 esitatud hagi — VECCO jt. versus komisjon

(Kohtuasi T-360/13)

(2013/C 260/81)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) (Memmingen, Saksamaa) jt 185 (esindajad: advokaadid C. Mereu ja K. Van Maldegem)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tuvastada, et komisjoni 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 348/2013, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 (mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH)) XIV lisa (ELT 2013 L 108, lk 1) on osaliselt ebaseaduslik, kuna selle aluseks on ilmne hindamisviga ja sellega rikutakse REACH-i artikli 58 lõiget 2, proportsionaalsuse ja kaitseõiguste põhimõtet (seal hulgas hea halduse ja teaduslike arvamuste kvaliteetsuse põhimõtet);
- osaliselt tühistada komisjoni määrus (EL) nr 348/2013, kuivõrd tema lisa kande 16 viies tulp „Vabastatud kasutusala” ei sisalda järgmist erandit: „tootmiseks kasutatav kroomtrioksiid vesilahusena, mis vastab seega maksimaalsele kokkupuuteväärtusele 5 µg/m³ (või 0.005 mg/m³)” või sarnast sõnastust, mille eesmärk on erand „kroomtrioksiidi kasutamine galvaanilisel katmisel, söövitusprotsessides, elektropoleerimisel ja teistes pinnatöötlemisprotsessides ja –tehnoloogiates ja ka segamisel” või vaidlustatud akti raames selleks mõeldud sõnu;
- kohustada kostjat muutma komisjoni määrust (EL) nr 348/2013 nii, et see vastaks Euroopa Kohtu otsusele; ja
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjoni määrus (EL) nr 348/2013 on ebaseaduslik, kuna selle aluseks on mitmed hindamisvead, ja see tuleb tühistada niivõrd, kuivõrd see ei sisalda vabastust loa taotlemisest seoses kroomtrioksiidi kasutamisega kroomiga teostatavatel pindamistöodel.
2. Teine väide, et komisjoni määrus (EL) nr 348/2013 tugineb tööalase riski varjatud hindamisel seoses kroomtrioksiidi kasutamisega kroomiga teostatavatel pindamistöodel, mis on teaduslikult ja õiguslikult väär (ilmne hindamisviga).
3. Kolmas väide, et komisjoni määrus (EL) nr 348/2013 rikub REACH-i artikli 58 lõiget 2 ja proportsionaalsuse põhimõtet.

4. Neljas väide, et hagejatele ei antud juurdepääsu otsustava tähtsusega dokumentidele, mis on aluseks komisjoni määrusele (EL) nr 348/2013 ja seetõttu rikkus kostja hagejate kaitseõigusi ja hea halduse ja teaduslike arvamuste kvaliteetsuse põhimõtet.

9. juulil 2013 esitatud hagi — Menelaus versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Garcia Mahiques (VIGOR)

(Kohtuasi T-361/13)

(2013/C 260/82)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Menelaus BV (Amsterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teised menetluspooled apellatsioonikojas: V. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Hispaania), F. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja teise apellatsioonikoja 23. aprilli 2013. aasta otsus R 88/2012-2 niivõrd, kuivõrd sellega tühistati ühtlustamisameti tühistamisosalakonna 11. novembri 2011. aasta otsus asjas 5061;
- jätta rahuldamata teise menetluspoole kaebus tühistamisosalakonna 10. novembri 2011. aasta otsuse peale asjas C 5061;
- mõista kohtukulud ja apellatsioonikoja menetluskulud välja kostjalt;
- kui teine menetluspool peaks käesolevas asjas menetlusse astuma, mõista kohtukulud ja apellatsioonikoja menetluskulud välja Vicente Garcia Mathiques'ilt ja Felipe Garcia Mahiques'ilt.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnamärk „VIGOR”- ühenduse kaubamärgiregistree-ring nr 4 386 371

Ühenduse kaubamärgi omanik: hageja

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: teine menetluspool apellatsioonikojas

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: nõukogu määruse artikli 8 lõike 1 punkt b koostoimes artikli 53 lõike 1 punktiga a

Tühistamisosalakonna otsus: jätta kehtetuks tunnistamise taotlus rahuldamata

Apellatsioonikoja otsus: rahuldada kaebus osaliselt ja tühistada vaidlustatud otsus osas, millega jäeti rahuldamata kehtetuks tunnistamise taotlus seoses teatavate klassi 21 kuuluvate kaupadega ning jätta kaebus ülejäänud osas rahuldamata

Väited: komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, eeskirja 22 lõike 4 ja eeskirjade 79-82 rikkumine; nõukogu määruse (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 57 lõike 2 koostoimes artikli 15 lõike 1 punktiga a ja artikliga 75 rikkumine; nõukogu määruse (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 56 lõike 1 punkti b koostoimes artikliga 41 lõikega 1 rikkumine; nõukogu määruse (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 57 lõigete 2 ja 3 ning artikli 76 lõike 2 koostoimes määruse (EÜ) nr 2868/952 eeskirjadega 40 ja 22 rikkumine.

12. juulil 2013 esitatud hagi — Mocek ja Wenta versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Lacoste (KAJMAN)

(Kohtuasi T-364/13)

(2013/C 260/83)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Eugenia Mocek (Chojnice, Poola) ja Jadwiga Wenta (Chojnice, Poola) (esindaja: advokaat K. Grala)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Lacoste SA (Pariis, Prantsusmaa)

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 10. mai 2013. aasta (asi R 2466/2010-4) otsus ja lubada registreerida taotletud kaubamärk kõigi registreerimistaotluses nimetatud kaupade jaoks;

— mõista menetluskulud, sh apellatsioonikojas toimunud menetluse kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hagejad.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: krokodilli selja ja pea vahele paigutatud sõnalist elementi „KAJMAN” sisaldav rohelist, valget ja halli värvi kujutismärk kaupadele ja teenustele klassides 18, 20, 22, 25 ja 36 — ühenduse kaubamärk nr 5 686 845.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: krokodilli kujutav mustvalge ühenduse kujutismärk ja sõnamärk „CROCODILE” kaupadele ja teenustele klassides 16, 18, 20, 24, 25 ja 36.

Vastulausetate osakonna otsus: jätta vastulause tervikuna rahuldamata.

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vaidlustatud otsus osas, milles vastulause on esitatud teatud kaupade suhtes klassides 18 ja 25 ning lükata tagasi ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nende kaupade osas.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

15. juulil 2013 esitatud hagi — Poola Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-367/13)

(2013/C 260/84)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 2. mai 2013. aasta rakendusotsus 2013/214/EL, mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid on teinud Euroopa

Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu, Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (teatavaks tehtud numbri C(2013) 2436 all)⁽¹⁾, osas, mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatud Poola Vabariigi akrediteeritud makseasutuse kulutusi summas 8 292 783,94 eurot ning 71 610 559,39 eurot;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud määruse (EÜ) nr 1258/1999 artikli 7 lõike 4 punkti 1 ning määruse (EÜ) nr 1290 artikli 31 lõiget 1, kuna asjaolude vale hindamise ning õigusnormide vale tõlgendamise tõttu on tehtud finantskorrektsioon, samas kui Poola ametivõimud on kulu- tused teinud kooskõlas ühenduse normidega.

Tehtud finantskorrektsiooni põhjendas komisjon viie väidetava puudusega meetme „Toetus restruktureerimisel olevatele elatustaludele” elluviimisel. Esimene puudus seisneb selles, et rikutud on väidetavat nõuet, et toetuse saaja peab restruktureerimismeetmete jaoks ette nägema vähemalt 50 % toetusest. Teine puudus seisneb selles, et algse taotluse halduskontrolli raames puudus põllumajandusloomade riskikontroll talupidaja deklareeritud majandusliku suuruse (UDE) õigsuse osas. Kolmanda puuduse puhul on rikutud väidetavat nõuet, et kava elluviimise esimesel aastal tuleb kohapeal teostada kontrolli. Neljas puudus seisneb komisjon arvates selles, et puudub mõistlik seos vahe-eesmärkide ja majandustegevuse vahel. Viienda puuduse puhul on seevastu rikutud väidetavat nõuet, et vahe-eesmärgid tuleb mahuliselt kindlaks määrata. Hageja vaidlustab komisjoni õigusliku ja faktilise käsitluse kõigi eespool toodud väidetavate puuduste osas.

2. Teise väite kohaselt on rikutud olulisi menetlusnorme, kuna kohaldatud on finantskorrektsiooni sellist meetodit, mis on oluliselt vastuolus määruse (EÜ) nr 1258/1999 artikli 7 lõike 4 punktiga 4 ja määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 31 lõikega 2 ning juhistega nr VI/5330/97.

Selles osas märgib hageja, et komisjon kohaldas korrektsioonimeetodit, mis on vastuolus liidu õiguse ja juhistega nr VI/5330/97. Lisaks ei võimaldanud Poola ametivõimude kahepoolne menetlus kontrollida tuvastatud mittevastavuste hindamist, kuna komisjon alustas mittevastavuste hindamist alles pärast selle menetluse lõppu. Seetõttu on komisjonteinud finantskorrektsiooni, rikkudes oluliselt raamatupidamiskontrolli menetlust.

3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud ELTL artikli 296 lõiget 2, kuna vaidlustatud otsus on ebapiisavalt põhjendatud.

Hageja heidab komisjonile ette, et Poola ametivõime ei kaasatud vaidlustatud otsuse puhul otsuse tegemise menetlusse piisavalt, kuna komisjon esitas oma peamise seisukoha alles pärast kahepoolset kooskõlastamist. Komisjon ei ole esitanud tõendeid ega põhjendanud õiguslikku ja faktilist käsitlust, mille ta tehtud finantskorrektureile aluseks võttis.

(¹) ELT L 123, 4.5.2013, lk 11.

16. juulil 2013 esitatud hagi — Boehringer Ingelheim International versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi T-368/13)

(2013/C 260/85)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Boehringer Ingelheim International (Ingelheim am Rhein, Saksamaa) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja D. Slopek)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Lehning enterprise SARL (Sainte Barbe, Prantsusmaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 29. aprilli 2013. aasta otsus asjas R 571/2012-5 niivõrd, kuivõrd sellega nõustuti kaubamärgi ANGIPAX registreerimisega järgmiste kaupade jaoks: farmaatsia ja veterinaartooted ning tervise- ja meditsiinitooted, fungitsiidid, meditsiiniliseks kasutamiseks kohandatud dieettooted, desinfitseerimisvahendid, kirurgilised ja muude sidemed, hambatäidised, kahjuritõrjeparaadid, väikelaste toidud; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt, kuid kui teine pool apellatsioonikojas peaks kostja nõuete toetuseks menetlusse astuma, siis mõista kohtukulud välja mõlemalt solidaarselt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: teine menetluspool apellatsioonikojas

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „ANGIPAX” kaupadele klassis 5 — ühenduse kaubamärgitaotlus nr 8 952 401

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärk „ANTIS-TAX” — ühenduse kaubamärgiregistreering nr 2 498 343 kaupadele klassides 3, 5, 28 ja 30

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tervikuna tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

18. juulil 2013 esitatud hagi — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig Holstein versus EKP

(Kohtuasi T-376/13)

(2013/C 260/86)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig Holstein (Kiel, Saksamaa) (esindaja: advokaat O. Hoepner)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 16. aprilli 2013. aasta otsus, mida on muudetud 22. mai 2013. aasta otsusega (LS/MD/13/313), kuivõrd sellega jäeti rahuldamata hageja taotlus juurdepääsu saamiseks „Exchange Agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NBCs listed herein” A ja B lisale;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et otsuse tegemise alus on õigusvastane

Hageja väidab, et otsusega EKP/2011/6 (¹) laiendas EKP sisuliselt otsuse EKP/2004/3 (²) artikli 4 lõike 1 punktis a nimetatud keeldumise aluseid, kuigi tal puudus selleks pädevus.

2. Teine väide, et rikutud on olulisi menetlusnorme

Sellega seoses väidab hageja, et vaidlustatud otsusega on rikutud olulisi menetlusnorme. Seejuures selgitab ta, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c silmas pidades tuleb ELTL artikli 296 lõikes 2 sätestatud põhjendamiskohustusele seada kõrged nõudmised ning et kostja põhjendused vaidlustatud otsuses ei vasta Euroopa Kohtu nõuetele.

3. Kolmas väide, et rikutud on materiaaõigust

Siinkohal väidab hageja, et rikutud on materiaaõigust, kuna vaidlustatud otsuse puuduliku põhjenduse tõtte on rikutud tema õigust tutvuda dokumentidega vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 42 ja ELTL artikli 15 lõikele 3. Pealegi on juurdepääsu andmisest keeldumine ebaproportsionaalne.

⁽¹⁾ Euroopa Keskpanga 9. mai 2011. aasta otsus, millega muudetakse otsust EKP/2004/3 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanga dokumentidele (EKP/2011/6) (ELT L 158, lk 37).

⁽²⁾ Euroopa Keskpanga 4. märtsi 2004. aasta otsus üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanga dokumentidele (EKP/2004/3) (ELT L 80, lk 42; ELT eriväljaanne 01/05 lk 51).

17. juulil 2013 esitatud hagi — ultra air versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)

(Kohtuasi T-377/13)

(2013/C 260/87)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: ultra air GmbH (Hilden, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. König)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Saksamaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 6. mai 2013. aasta otsus asjas R 1100/2011-4;

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ning Donaldson Filtration Deutschland GmbH-lt, kui viimane peaks menetlusse astuma.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: Sõnamärk „ultra.air ultrafilter” kaupadele ja teenustele klassides 7, 9, 11, 37 ja 42 — Ühenduse kaubamärk nr 7 480 585

Ühenduse kaubamärgi omanik: Hageja

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: Donaldson Filtration Deutschland GmbH

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktist a tulenev absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus

Tühistamisotsakonna otsus: Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasilükkamine

Apellatsioonikoja otsus: Rahuldada kaebus ja tunnistada ühenduse kaubamärk kehtetuks

Väited:

— määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;

— määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;

— määruse nr 207/2009 artikli 75 teise lause rikkumine;

— määruse nr 207/2009 artikli 75 esimese lause rikkumine.

23. juulil 2013 esitatud hagi — Apple and Pear Australia ja Star Fruits Diffusion versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Carolus C. (English pink)

(Kohtuasi T-378/13)

(2013/C 260/88)

Hagiavalduse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Apple and Pear Australia Ltd (Victoria, Austraalia) ja Star Fruits Diffusion (Caderousse, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid T. de Haan ja P. Péters)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Carolus C. BVBA (Nieuwerkerken, Belgia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- esiteks muuta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2013. aasta otsust asjas R 1215/2011-4 sellisel, et hagejate poolt apellatsioonikojale esitatud kaebus on põhjendatud ja et seega tuleb hagejate vastulause rahuldada;
- teise võimalusena tühistada tervikuna Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2013. aasta otsus asjas R 1215/2011-4; ja
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Carolus C.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „English pink” kaupadele klassis 31 — Ühenduse kaubamärgi taotlus nr 8 610 768

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärk „PINK LADY” ja sõnalisi osi „Pink Lady” sisaldavad kujutismärgid kaupadele klassis 16, 29, 30, 31 ja 32

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited:

- jõustunud kohtuotsuse kohustuslikkuse põhimõtte rikkumine;
- õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse üldpõhimõtete rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 76 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 5 rikkumine.

22. juulil 2013 esitatud hagi — Innovation First versus Siseturu Ühtlustamise Amet (NANO)

(Kohtuasi T-379/13)

(2013/C 260/89)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Innovation First, Inc. (Greenville, Ühendriigid) (esindaja: advokaat J. Zecher)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja esimese apellatsioonikoja 19. aprilli 2013. aasta otsus juhtumis R 1271/2012-1;
- mõista kohtukulud välja kostjalt, seal hulgas Ühtlustamisametis toimunud apellatsioonimenetlusega seotud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk „NANO” kaupadele ja teenustele klassides 9, 28 ja 41 — Ühenduse kaubamärgi taotlus nr 9 157 421

Kontrollija otsus: Jätta ühenduse kaubamärgi taotlus rahuldamata

Apellatsioonikoja otsus: Lükata kaebus tagasi

Väited: Nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 75 ja artikli 37 lõike 3, määruse nr 2868/95 reegli 50 lõike 2 punkti h ja määruse nr 207/2009 artikli 76 ja artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine.

26. juulil 2013 esitatud hagi — Intermark versus Siseturu Ühtlustamise Amet (RIENERGY Cola)

(Kohtuasi T-384/13)

(2013/C 260/90)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Intermark Srl (Stein, Rumeenia) (esindaja: advokaat Á. László)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: The Coca-Cola Company (Atlanta, Ühendriigid)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- rahuldada hagi, muuta kostja vaidlustatud otsus, lükata tagasi vastulause ja registreerida hageja märk tervikuna kaubamärgina;

— juhul, kui Euroopa Kohus otsustab, et juhtumi faktide ja tõendite uue põhjaliku analüüsi tegemine on möödapääsmatu, tühistada kostja vaidlustatud otsus ja saata juhtum tagasi Siseturu Ühtlistamise Ametile edasiseks uurimiseks ja uue otsuse tegemiseks;

— mõista hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk „Cola” kaupadele ja teenustele klassides 32 ja 35 — Ühenduse kaubamärgi taotlus nr 9 507 963

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Ühenduse kaubamärgi registreeringud nr 8 792 475, No 2 107 118 ja nr 8 709 818 kujutismärgile „Coca-Cola” kaupadele ja teenustele klassides 30, 32, 33 ja 35

Vastulausete osakonna otsus: Rahuldada vastulause tervikuna

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata

Väited: Nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

Üldkohtu 12. juuli 2013. aasta määrus — Pannon Hőerőmű versus komisjon

(Kohtuasi T-352/08) ⁽¹⁾

(2013/C 260/91)

Kohtumenetluse keel: ungari

Kuuenda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 285, 8.11.2008.

Üldkohtu 5. juuli 2013. aasta määrus — SK Hynix versus komisjon

(Liidetud kohtuasjad T-148/10 ja T-149/10) ⁽¹⁾

(2013/C 260/92)

Kohtumenetluse keel: inglise

Teise koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 148, 5.6.2010.

EUR-Lexi (<http://new.eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET